

پاسخنامه

کنکور
به رسک هاز

۱۴۰۱ دی ماه

گروه آموزشی هاز

پاسخنامه کاملاً تشریحی
بررسی دقیق تمام گزینه‌ها
نکات مشاوره‌ای و دام‌های تستی
جداول و نکات مناسب دوره جمع‌بندی

۲ ۱

جمله عمومی دنباله هندسی به صورت $a_n = a_1 q^{n-1}$ است.

پاسخ تشریحی:

$$a, aq, aq^2 \Rightarrow 4a, 16aq, 16aq^2$$

$$16aq = 4a + 16aq^2 \Rightarrow 4q^2 - 4q + 1 = 0 \Rightarrow q = \frac{1}{2}$$

$$\Rightarrow a^2 + \frac{1}{4}a^2 + \frac{1}{16}a^2 = 4a + 4a + 4a \Rightarrow \frac{21}{16}a^2 = 12a \Rightarrow a = \frac{64}{7}$$

۴ ۲

رأس سهمی $y = ax^2 + bx + c$ به صورت $S(\frac{-b}{2a}, \frac{-\Delta}{4a})$ می‌باشد.

پاسخ تشریحی:

$$A\left(\frac{2}{k}, -\frac{4+6k}{k}\right)$$

$$-\frac{4+6k}{k} = \frac{-\Delta}{k} - 4 \Rightarrow k = 2 \Rightarrow y = -\frac{4+12}{2} = -8$$

۱ ۳

- $A - B = A \cap B'$
- $(A \cup B)' = A' \cap B'$
- $(A \cap B)' = A' \cup B'$

پاسخ تشریحی:

$$\begin{aligned} [(A-B)' - (B-C)] - C &= [(A \cap B')' \cap (B \cap C)'] \cap C' \\ &= [(A' \cup B) \cap (B' \cup C)] \cap C' = (A' \cup B) \cap (B' \cap C') = (A' \cap B') \cap C' \\ &= A' \cap (B' \cap C') = A' \cap (B \cup C)' = A' - (B \cup C) \end{aligned}$$

۲ ۴

پاسخ تشریحی:

$$[\neg p \wedge (\neg q \wedge r)] \vee (q \wedge r) \vee (p \wedge r)$$

$$[\neg (q \vee p) \wedge r] \vee [(q \vee p) \wedge r] \equiv [\neg (q \vee p) \vee (q \vee p)] \wedge r$$

$$\equiv T \wedge r \equiv r$$

۳ ۵

ریشه مشترک دو معادله، ریشه تفاضل دو معادله است.

پاسخ تشریحی:

باید طرفین معادله‌ها را از هم کم کنیم:

$$\begin{aligned} x^2 + 6x + m - x^2 - 2x + 3m &= 0 \\ 4x + 4m &= 0 \Rightarrow x = -m \end{aligned}$$

$$\Rightarrow m^2 - 6m + m = 0 \quad \begin{cases} m = 0 \quad \times \\ m = 5 \end{cases} \quad \begin{cases} x^2 + 6x + 5 = 0 \\ x^2 + 2x - 15 = 0 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} x = -5, -1 \\ x = -5, 3 \end{cases} \Rightarrow 3 - (-1) = 4$$

۴ ۶

پاسخ تشریحی:

$$\left. \begin{aligned} -2 < y < 0 &\Rightarrow x^2 - 3x + 2 < 0 \Rightarrow 1 < x < 2 \quad (1) \\ \frac{2}{x^2 - 3x + 2} &> -2 \\ 2 < -2x^2 + 6x - 4 \\ x^2 - 3x + 3 < 0 \quad (2) \\ \Delta < 0 &\Rightarrow \text{جواب ندارد} \end{aligned} \right\} \xrightarrow{(1) \cap (2)} \emptyset$$

۳ ۷

(۱) فاصله دو نقطه $A(x_A, y_A)$ و $B(x_B, y_B)$ از رابطه $AB = \sqrt{(x_A - x_B)^2 + (y_A - y_B)^2}$ به دست می‌آید.(۲) شیب خط گذرنده از دو نقطه $A(x_A, y_A)$ و $B(x_B, y_B)$ از رابطه $m = \frac{y_A - y_B}{x_A - x_B}$ به دست می‌آید.

پاسخ تشریحی:

$$AB = 5$$

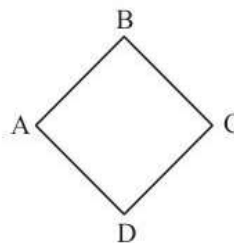
$$m_{AB} = \frac{-3}{4} \Rightarrow m_{AD} = \frac{4}{3}$$

$$AD \text{ ضلع: } y = \frac{4}{3}x + 1$$

$$AD \text{ نقطه روی ضلع: } D\left(x, \frac{4}{3}x + 1\right)$$

$$AD \text{ ضلع: } (AD)^2 = 25 \Rightarrow x^2 + \left(\frac{4}{3}x\right)^2 = 25 \Rightarrow \frac{25x^2}{9} = 25$$

$$\Rightarrow x = -3$$

۲۱ ۸

$$f(a) = b \Leftrightarrow f^{-1}(b) = a$$

$$f^{-1}(g^{-1}(a)) = b \Leftrightarrow f(b) = g^{-1}(a)$$

پاسخ تشریحی:

$$g^{-1} \circ f^{-1}(\cdot) = \alpha \Rightarrow f^{-1}(\cdot) = g(\alpha) \Rightarrow r = \alpha + \sqrt{2\alpha - 4}$$

$$\begin{cases} 2x - 5 = 1 \\ x = r \Rightarrow f^{-1}(\cdot) = r \end{cases}$$

$$\Rightarrow r - \alpha = \sqrt{2\alpha - 4}$$

$$\xrightarrow{\alpha < r} 9 - 6\alpha + \alpha^2 = 2\alpha - 4$$

$$\Rightarrow \alpha^2 - 8\alpha + 13 = 0$$

$$\xrightarrow{\alpha < r} \alpha = 4 - \sqrt{r}$$

۱ ۹

۱) اگر نمودارهای دو تابع $f(x)$ و $g(x)$ یکدیگر را در $x = a$ قطع کنند، آن‌گاه $f(a) = g(a)$ خواهد بود.

$$f(a) = b \Leftrightarrow f^{-1}(b) = a$$

(۲)

پاسخ تشریحی:

$$r + r^{b-ax} = -x^r - 3x + 8$$

$$x = 1 \Rightarrow r^{b-a} = r \Rightarrow b - a = 1$$

$$f(-1) = 10$$

$$x = -1 \Rightarrow r + r^{b+a} = 10 \Rightarrow b + a = 3$$

$$\begin{cases} a = 1 \\ b = 2 \end{cases} \Rightarrow 2b - a = 3$$

۴ ۱۰

نکته ۱:

$$\text{اتحاد چاق و لاغر} \begin{cases} a^r + b^r = (a+b)(a^r - ab + b^r) \\ a^r - b^r = (a-b)(a^r + ab + b^r) \end{cases}$$

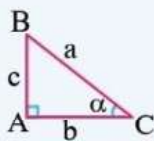
نکته ۲:

در معادله درجه دوم $ax^2 + bx + c = 0$ ، حاصل ضرب ریشه‌ها $P = \frac{c}{a}$ است و اگر $P < 0$ باشد، معادله دارای دو جواب مختلف‌العلامت است.

پاسخ تشریحی:

$$x^2 - 2x + 4 - (x^2 - 9x - 2) = 6x(x + 2)$$

این معادله یک ریشه مثبت و یک ریشه منفی دارد که هیچ‌کدام، مخرج‌ها را صفر نمی‌کنند. $\xrightarrow{P=-1}$ $6x^2 + 5x - 6 = 0$

(۱) در مثلث قائم‌الزاویه ABC، نسبت‌های مثلثاتی به صورت زیر به دست می‌آیند:

$$\begin{aligned}\sin \alpha &= \frac{c}{a} & \cos \alpha &= \frac{b}{a} \\ \tan \alpha &= \frac{c}{b} & \cot \alpha &= \frac{b}{c}\end{aligned}$$

$$\cos(\alpha \pm \beta) = \cos \alpha \cos \beta \mp \sin \alpha \sin \beta$$

(۲)

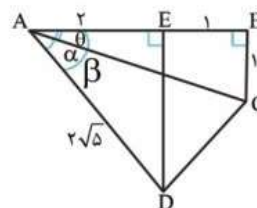
پاسخ تشریحی:

$$\begin{cases} AC = \sqrt{1} \\ DE = \frac{1}{\sqrt{5}} \end{cases} \rightarrow \begin{cases} \cos \theta = \frac{3}{\sqrt{10}}, \sin \theta = \frac{1}{\sqrt{10}} \\ \cos \beta = \frac{1}{\sqrt{5}}, \sin \beta = \frac{2}{\sqrt{5}} \end{cases}$$

$$\cos \alpha = \cos(\beta - \theta)$$

$$= \cos \beta \cos \theta + \sin \beta \sin \theta$$

$$= \frac{1}{\sqrt{5}} \frac{3}{\sqrt{10}} + \frac{2}{\sqrt{5}} \frac{1}{\sqrt{10}} = \frac{5}{\sqrt{50}} = \frac{\sqrt{2}}{2}$$

برای تابع $y = a \cos(bx + c) + d$ داریم:

• دوره تناوب $T = \frac{2\pi}{|b|}$

• $\max = |a| + d$

• $\min = -|a| + d$

پاسخ تشریحی:

$$f(\cdot) = \cdot \Rightarrow a + \frac{b}{2} = \cdot$$

$$T = 2\pi = \frac{2\pi}{|c|} \Rightarrow |c| = 1$$

$$\max = 1 \Rightarrow a + |b| = 1 \rightarrow \begin{cases} \xrightarrow{b > 0} a + b = 1, a + \frac{b}{2} = \cdot \rightarrow \begin{cases} b = 2 \\ a = -1 \end{cases} \\ \xrightarrow{b < 0} a - b = 1, a + \frac{b}{2} = \cdot \rightarrow \begin{cases} b = -\frac{2}{3} \\ a = \frac{1}{3} \end{cases} \text{ غ قق} \end{cases}$$

$$c = 1, b = 2, a = -1 \rightarrow b(c - a) = 4 \text{ قق}$$

$$c = -1, b = 2, a = -1 \rightarrow b(c - a) = \cdot$$

$$\bullet \cos(2k\pi \pm \alpha) = \cos \alpha \quad ; k \in \mathbb{Z}$$

$$\bullet \cos\left(\frac{(2k+1)\pi}{2} \pm \alpha\right) = \mp \sin \alpha \quad ; k \in \mathbb{Z}$$

$$\bullet \sin \alpha \cos \alpha = \frac{1}{2} \sin 2\alpha$$

$$\bullet \sin x = \sin \alpha \Rightarrow \begin{cases} x = 2k\pi + \alpha \\ x = 2k\pi + \pi - \alpha \end{cases}$$

پاسخ تشریحی:

$$\cos\left(2\pi + \frac{\pi}{4} + x\right) \cos\left(\frac{\pi}{2} - \frac{\pi}{4} - x\right) = \frac{1}{4}$$

$$\cos\left(\frac{\pi}{4} + x\right) \sin\left(\frac{\pi}{4} + x\right) = \frac{1}{4}$$

$$\frac{1}{2} \sin\left(2x + \frac{\pi}{2}\right) = \frac{1}{4} \Rightarrow \sin\left(2x + \frac{\pi}{2}\right) = \frac{1}{2} = \sin \frac{\pi}{6}$$

$$\Rightarrow \begin{cases} 2x + \frac{\pi}{2} = 2k\pi + \frac{\pi}{6} \Rightarrow x = k\pi - \frac{\pi}{6} \rightarrow x_1 = -\frac{\pi}{6} \\ 2x + \frac{\pi}{2} = 2k\pi + \pi - \frac{\pi}{6} \Rightarrow x = k\pi + \frac{5\pi}{6} \rightarrow x_2 = \frac{5\pi}{6} \end{cases}$$

$$\text{مجموع ریشه‌ها} = \frac{-\pi}{6} + \frac{5\pi}{6} = \frac{4\pi}{6} = \frac{2\pi}{3}$$

$$\text{اگر } |f(x)| = a \rightarrow f(x) = \pm a \quad (a > 0)$$

پاسخ تشریحی:

$$f(g(x+2)) = 2 \Rightarrow g(x+2) = 6 \text{ یا } -2 \rightarrow \text{جواب } 2$$

$$\left|\frac{1}{2}x - 1\right| = 2 \Rightarrow x = 6, -2$$

$$m_f = \frac{1}{m_{f^{-1}}}$$

(۱) اگر تابع $f(x) = ax + b$ باشد، آن‌گاه $f^{-1}(x) = \frac{1}{a}x - \frac{b}{a}$ می‌باشد. در نتیجه:

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{f(x)}{g(x)} = \frac{\text{جمله پرتوان صورت}}{\text{جمله پرتوان مخرج}}$$

(۲)

پاسخ تشریحی:

$$\begin{cases} m_{f^{-1}} = -\frac{\pi}{m} \\ m_f = -\frac{m}{\pi} \end{cases} \Rightarrow \frac{-\frac{\pi}{m}}{-\frac{m}{\pi}} = \frac{\pi}{m} = \pi \Rightarrow m^2 = \pi \Rightarrow m = -\sqrt{\pi}$$

۱۶

پاسخ تشریحی:

یک $[x]$ زوج و یک $[x]$ فرد را بررسی می‌کنیم.

$$x = \begin{cases} \xrightarrow{x \rightarrow 0^+} x - [x] = 0 \\ \xrightarrow{x \rightarrow 0^-} x - [x-a] = -[-a] = [a] \end{cases}$$

$$\Rightarrow [a] = 0 \Rightarrow 0 \leq -a < 1 \Rightarrow -1 < a \leq 0$$

با فرض $a < -1$ تناقض دارد.

۱۷

نقطه بحرانی، نقطه‌ای از دامنه تابع است که در آن نقطه، مشتق برابر صفر یا تعریف نشده باشد.

پاسخ تشریحی:

$$f(x) = \begin{cases} \frac{x}{1-x^2} & x \geq 0 \\ \frac{x}{1+x^2} & x < 0 \end{cases} \Rightarrow f'(x) = \begin{cases} \frac{1+x^2}{(1-x^2)^2} & x \geq 0 \\ \frac{1-x^2}{(1+x^2)^2} & x < 0 \end{cases}$$

$$f'(x) = 0 \xrightarrow{x < 0} x = -1$$

(در $x = 0$ ، مشتق برابر ۱ است.)

۱۸

شیب نیم‌خط مماس راست و چپ تابع $f(x)$ در $x = a$ ، به ترتیب برابر مشتق راست و مشتق چپ تابع $f(x)$ در $x = a$ هستند.

پاسخ تشریحی:

$$x > \frac{3}{4} \Rightarrow y = (4x-3)\sqrt{ax}$$

$$y'_+ = 4\sqrt{a \times \frac{3}{4}} = 2\sqrt{3a}$$

$$\text{به طور مشابه: } y'_- = -2\sqrt{3a}$$

$$\text{اختلاف} \Rightarrow 4\sqrt{3a} = 2\sqrt{6} \Rightarrow 16 \times 3a = 4 \times 6 \Rightarrow a = \frac{1}{4}$$

(۱) در معادله $ax^2 + bx + c = 0$ ، مجموع ریشه‌ها برابر $S = \frac{-b}{a}$ است.

(۲) بیشترین یا کمترین مقدار تابع $f(x)$ ، به ازای نقاط بحرانی تابع $f(x)$ به دست می‌آید.

پاسخ تشریحی:

$$S = \alpha + \beta = \frac{m-2}{m^2-1}$$

$$S' = \frac{m^2-1-2m(m-2)}{(m^2-1)^2} = \frac{-m^2+4m-1}{(m^2-1)^2}$$

$$S' = 0 \Rightarrow m = 2 \pm \sqrt{3}$$

m		$2-\sqrt{3}$	$2+\sqrt{3}$	
S'		-	+	-
S		↘	↗	↘
		min	max	

البته سؤال مشکل دارد. این جا ماکزیمم نسبی به دست می‌آید. S ماکزیمم مطلق ندارد. (حتی با شرط $\Delta > 0$)

کافی است m را به $2-\sqrt{3}$ میل دهیم تا S به $+\infty$ میل کند.

اگر k شیء از n شیء متمایز کنار هم قرار بگیرند، آن‌ها را یک بسته در نظر می‌گیریم:

$$\underbrace{m_1 \times m_2 \times \dots \times m_k}_{\text{شیء k}} \times m_{k+1} \times \dots \times m_n = (n-k+1)! \times k!$$

پاسخ تشریحی:

$$\begin{array}{c} \textcircled{x, y}, z, t, m \\ \downarrow \\ 2! \times 4! = 2 \times 24 = 48 \end{array}$$

پاسخ تشریحی:

$$\Delta > 0 \Rightarrow m^2 - 4n > 0 \Rightarrow m^2 > 4n$$

$$\Rightarrow \text{مطلوب} = \{(2,1), (3,2), (4,1), (4,2), (4,3), (5,1), (5,2), (5,3), (5,4), (5,5), (5,6), (6,1), \dots, (6,6)\} \Rightarrow P = \frac{17}{36}$$

۱ ۲۲

اگر A و B ناسازگار باشند، $P(A \cap B) = 0$ است.

$$P(A \cup B) = P(A) + P(B) - P(A \cap B)$$

$$P(A | B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)}$$

پاسخ تشریحی:

$$P(B' | A') = \frac{P(A' \cap B')}{P(A')} = \frac{1 - P(A \cup B)}{1 - P(A)}$$

$$= \frac{1 - \frac{1}{6} - \frac{1}{4} + 0}{1 - \frac{1}{6}} = \frac{\frac{7}{12}}{\frac{5}{6}} = \frac{7}{10} = 0.7$$

۳ ۲۳

اگر σ انحراف معیار و $\bar{X}$ میانگین داده‌ها باشد، ضریب تغییرات برابر $CV = \frac{\sigma}{\bar{X}}$ خواهد بود.

پاسخ تشریحی:

$$1, 3, 7, 9 \quad (1)$$

$$\downarrow \downarrow \downarrow \downarrow$$

$$2, 4, 6, 8 \quad (2)$$

$$(1): \bar{x}_1 = 5, \sigma_1 = \sqrt{\frac{16 + 4 + 4 + 16}{4}} = \sqrt{10}$$

$$CV_1 = \frac{\sqrt{10}}{5}$$

$$(2): \bar{x}_2 = 5, \sigma_2 = \sqrt{\frac{9 + 1 + 1 + 9}{4}} = \sqrt{5}$$

$$CV_2 = \frac{\sqrt{5}}{5}$$

$$\frac{CV_1}{CV_2} = \frac{\frac{\sqrt{10}}{5}}{\frac{\sqrt{5}}{5}} = \sqrt{\frac{10}{5}} = \sqrt{2}$$

۴ | ۲۴

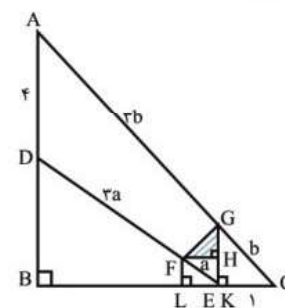
پاسخ تشریحی:

$$\left. \begin{array}{l} ۱) \begin{cases} ۱۰ \text{ سبز} \\ ۱۰ \text{ قرمز} \end{cases} \\ ۲) \begin{cases} ۱۰ \text{ قرمز} \\ ۸ \text{ سبز} \end{cases} \\ ۳) \begin{cases} ۸ \text{ سبز} \\ ۲ \text{ قرمز} \end{cases} \end{array} \right\} \Rightarrow \begin{cases} S = \{\text{فقط قرمز}\} = \text{کاهش یافته} \Rightarrow n(S) = ۱۲ \\ n(A) = ۱۰ \Rightarrow \text{کیسه ۲ = همه قرمز = مطلوب} \\ P(A) = \frac{n(A)}{n(S)} = \frac{۱۰}{۱۲} = \frac{۵}{۶} \end{cases}$$

۲ | ۲۵

پاسخ تشریحی:

$$\begin{aligned} BE = x &\Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} BL = \frac{3}{4}x : \triangle EDB \xrightarrow{\text{تالس}} \frac{EL}{BE} = \frac{a}{4a} \rightarrow EL = \frac{x}{4} \Rightarrow BL = x - \frac{x}{4} = \frac{3x}{4} \\ BK = \frac{3}{4}(x+1) : \triangle ABC \xrightarrow{\text{تالس}} \frac{CK}{BC} = \frac{b}{4b} \rightarrow \frac{CK}{x+1} = \frac{1}{4} \rightarrow CK = \frac{x+1}{4} \\ \rightarrow BK = BC - CK = (x+1) - \frac{(x+1)}{4} = \frac{3}{4}(x+1) \end{array} \right. \end{aligned}$$

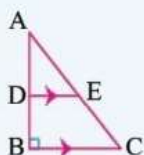
$$\Rightarrow FH = \frac{3}{4}x + \frac{3}{4} - \frac{3}{4}x = \frac{3}{4}$$

$$\begin{aligned} BD = y &\Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} HK = \frac{1}{4}y : \triangle EDB \xrightarrow{\text{تالس}} \frac{FL}{BD} = \frac{a}{4a} \rightarrow \frac{FL}{y} = \frac{1}{4} \rightarrow FL = \frac{y}{4} \rightarrow HK = \frac{1}{4}y \\ GK = \frac{1}{4}(y+4) : \triangle ABC \xrightarrow{\text{تالس}} \frac{GK}{AB} = \frac{b}{4b} \rightarrow \frac{GK}{y+4} = \frac{1}{4} \rightarrow GK = \frac{1}{4}(y+4) \end{array} \right. \end{aligned}$$

$$\Rightarrow GH = \frac{1}{4}y + 1 - \frac{1}{4}y = 1$$

$$\triangle FGH : FG = \sqrt{FH^2 + GH^2} = \sqrt{\frac{9}{16} + 1} = \sqrt{\frac{25}{16}} = \frac{5}{4} = ۱/۲۵$$

۱ | ۲۶

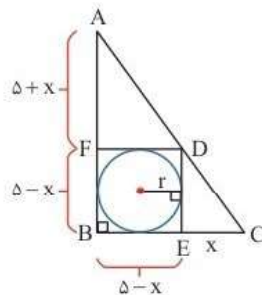
$$\text{اگر } DE \parallel BC \Rightarrow \frac{AD}{AB} = \frac{DE}{BC}$$

پاسخ تشریحی:

$$\frac{\Delta + x}{10} = \frac{\Delta - x}{\Delta} \Rightarrow x = \frac{\Delta}{3}$$

$$r = \frac{\Delta - x}{2} = \frac{\Delta - \frac{\Delta}{3}}{2} = \frac{\Delta}{3}$$

$$S_{\text{دایره}} = \pi r^2 = \frac{\pi \Delta^2}{9}$$

۲ ۲۷

تعداد قطرهای یک n ضلعی از رابطه $\frac{n(n-3)}{2}$ به دست می آید.

پاسخ تشریحی:

$$\frac{n(n-3)}{2} - \frac{(n-1)(n-4)}{2} = 16 \Rightarrow n = 18$$

$$\frac{18 \times 15}{2} - \frac{16 \times 13}{2} = 31$$

۴ ۲۸

پاسخ تشریحی:

در فضا اگر خطی یکی از دو خط موازی را قطع کند، یا دیگری را نیز قطع می کند یا با دیگری متناظر است. پس همواره غیرموازی با خط دوم خواهد بود.

۴ ۲۹

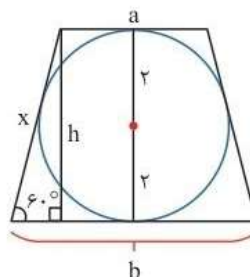
اگر یک دایره به قطر d داخل یک دوزنقه متساوی الساقین محاط شود، d واسطه هندسی قاعده های دوزنقه خواهد بود.

پاسخ تشریحی:

$$h = 4 \Rightarrow \sqrt{ab} = 4$$

$$\frac{\sqrt{3}}{2}x = 4 \Rightarrow x = \frac{8}{\sqrt{3}} \xrightarrow{\text{محیط } a+b=2x} a+b = \frac{16}{\sqrt{3}}$$

$$S = \frac{a+b}{2} \sqrt{ab} = \frac{8}{\sqrt{3}} \times 4 = \frac{32}{\sqrt{3}}$$

در هر چهارضلعی محاطی، دو زاویه روبه‌رو مکمل یکدیگرند.

$$\hat{A} + \hat{M}_r = 180^\circ$$

$$A = 180^\circ - \hat{M}_r = 180^\circ - \hat{M}_l$$

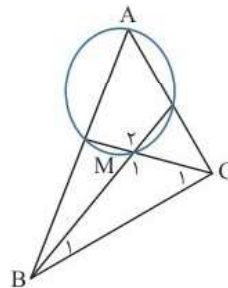
$$A = 180^\circ - (180^\circ - \hat{B}_l - \hat{C}_l)$$

$$\hat{A} = \hat{B}_l + \hat{C}_l = \frac{\hat{B}}{r} + \frac{\hat{C}}{r}$$

$$\Rightarrow \hat{A} = \frac{\hat{B} + \hat{C}}{r} = \frac{180^\circ - \hat{A}}{r}$$

$$\Rightarrow r\hat{A} = 180^\circ - \hat{A} \Rightarrow r\hat{A} = 180^\circ$$

$$\Rightarrow \hat{A} = 60^\circ$$

فاصله دو نقطه $A(x_A, y_A)$ و $B(x_B, y_B)$ از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$AB = \sqrt{(x_A - x_B)^2 + (y_A - y_B)^2}$$

پاسخ تشریحی:

$$AB = \sqrt{4 + 4} = 2\sqrt{2}$$

$$OO' = 4\sqrt{2}$$

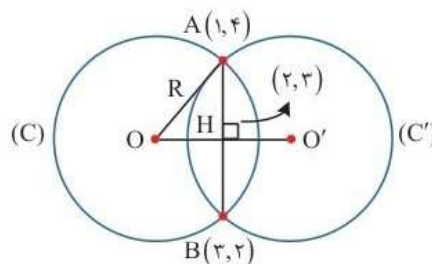
$$HO = HO' = 2\sqrt{2}$$

$$\text{معادله دایره‌ها: } (x - \alpha)^2 + (y - \beta)^2 = 10$$

$$\xrightarrow{(1,4)} (1 - \alpha)^2 + (4 - \beta)^2 = 10$$

$$\xrightarrow{(2,2)} (2 - \alpha)^2 + (2 - \beta)^2 = 10$$

$$\rightarrow \begin{cases} \alpha = 3, 4 \\ \beta = 1, 5 \end{cases} \rightarrow O(3, 1), O'(4, 5)$$

$$\text{شعاع } R = \sqrt{OH^2 + AH^2} = \sqrt{(2\sqrt{2})^2 + (\sqrt{2})^2} = \sqrt{10}$$

دایره C' با محور x ها تقاطع ندارد اما دایره C محور x ها را در دو نقطه قطع می‌کند:

$$x^2 + (y - 1)^2 = 10 \xrightarrow{y=0} x^2 + 1 = 10 \Rightarrow x^2 = 9 \Rightarrow x = \pm 3$$

$$\begin{cases} M(-3, 0) \\ N(3, 0) \end{cases} \Rightarrow MN = 6$$

۴ | ۳۲

$$\frac{|\vec{a} \cdot \vec{b}|}{|\vec{b}|}$$

اندازه تصویر قائم بردار $\vec{a}$ در راستای بردار $\vec{b}$ برابر است با:

پاسخ تشریحی:

$$\begin{aligned} \frac{|\vec{a} \cdot \vec{b}|}{|\vec{b}|} &= \frac{\Delta}{\sqrt{2}} \Rightarrow \frac{|2+3a|}{\sqrt{1+a^2}} = \frac{\Delta}{\sqrt{2}} \\ \Rightarrow 2(4+9a^2+12a) &= 2\Delta(1+a^2) \Rightarrow 7a^2-24a+17=0 \\ \Rightarrow \begin{cases} a=1 \\ a=\frac{17}{7} \end{cases} \Rightarrow \text{اختلاف} &= \frac{17}{7}-1 = \frac{10}{7} \end{aligned}$$

۳ | ۳۳

پاسخ تشریحی:

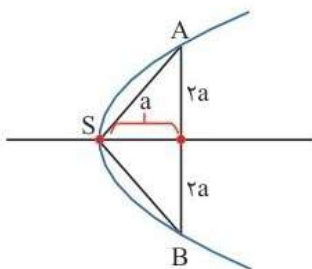
$$S_{\triangle SAB} = \frac{1}{2} a \times 4a = 2a^2$$

$$y^2 - 4y + 4 = x - 2 + 4$$

$$(y-2)^2 = x+2$$

$$4a=1 \Rightarrow a=\frac{1}{4}$$

$$S_{\triangle SAB} = 2\left(\frac{1}{4}\right)^2 = 2 \times \frac{1}{16} = \frac{1}{8}$$

۱ | ۳۴

پاسخ تشریحی:

$$\begin{bmatrix} 1 & 1 & 0 \\ -1 & 1 & 1 \\ 0 & -2 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & x & -1 \\ 1 & 1 & x \\ x & 1 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 1 & 0 \\ 1 & 0 & 1 \\ 0 & -1 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x+\Delta & - & x+1 \\ - & - & - \\ -2x-7 & - & -2 \end{bmatrix}$$

$$x+\Delta-2 = x+1-2x-7 \Rightarrow x+2 = -x-6 \Rightarrow 2x = -8 \Rightarrow x = -4$$

۲ | ۳۵

پاسخ تشریحی:

$$\begin{vmatrix} 1 & -1 & 2 \\ 0 & 2 & -3 \\ 3 & -2 & 4 \end{vmatrix} = 1(8-9) + 2(12-9) = 2-3 = -1$$

$$|A|A = |A|^T A = |A|^F = (-1)^F = 1$$

۳۶ ۳

نکته ۱:

(۱) برای به دست آوردن باقی مانده تقسیم A بر B، باید مقدار A در پیمانه B را به دست آوریم.

نکته ۲:

هر یک از مقسوم علیه های m

$$\begin{matrix} \uparrow \\ a \equiv b \end{matrix}$$

$$\text{اگر } a \equiv b \Rightarrow \begin{cases} a \pm c \equiv b \pm c \\ ac \equiv bc \\ a^n \equiv b^n \end{cases}$$

پاسخ تشریحی:

$$(24^{23} - 21^{23}) \times 9 \equiv x \Rightarrow (24^{23} - 21^{23}) \times 9 \equiv x \pmod{10}$$

کافی است فقط باقیمانده عدد مورد نظر را در پیمانه ۷ یا ۸ به دست آوریم:

$$24 \equiv 3 \xrightarrow{\text{توان ۳}} 24^3 \equiv 27 \equiv -1 \xrightarrow{\text{توان ۷}} 24^{21} \equiv -1$$

$$\xrightarrow{\times 24^2} 24^{23} \equiv -9 \equiv 5 \quad (1)$$

$$21 \equiv -1 \xrightarrow{\text{توان ۲۳}} 21^{23} \equiv 0 \quad (2)$$

$$9 \equiv 2 \quad (3)$$

$$(1), (2), (3) \Rightarrow (24^{23} - 21^{23}) \times 9 \equiv (5 - 0) \times 2 = 10$$

$$10 \equiv 3$$

۳۷ ۳

معادله $ax + by = c$ را به دو روش می توان به معادله هم نهشتی تبدیل کرد:

$$\begin{matrix} b & a \\ ax \equiv c & \text{یا} & by \equiv c \end{matrix}$$

پاسخ تشریحی:

$$d = (17, 18) = 1 \quad 17x + 18y = 987$$

$$(x, y) = (57, 1)$$

$$\begin{cases} x = 57 + 18k \\ y = 1 - 17k \end{cases} \Rightarrow$$

k	۰	-۱	-۲	-۳
x	۵۷	۳۹	۲۱	۳
y	۱	۱۸	۳۵	۵۲

۴ جواب طبیعی دارد.

۲ | ۳۸

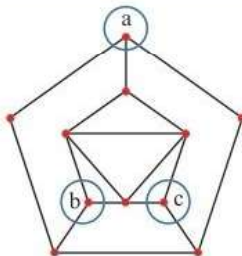
در گراف G داریم:

$$\gamma(G) \geq \left\lceil \frac{P}{\Delta + 1} \right\rceil$$

پاسخ تشریحی:

$$P = 11, \Delta = 4, \gamma \geq \left\lceil \frac{P}{\Delta + 1} \right\rceil$$

$$\gamma \geq \left\lceil \frac{11}{4 + 1} \right\rceil \Rightarrow \gamma \geq 3$$

مجموعه $\{a, b, c\}$ احاطه‌گر است پس $\gamma = 3$

۴ | ۳۹

پاسخ تشریحی:

چون حداقل مقدار n برابر ۲۰ است پس تعداد زیرمجموعه‌های دو عضوی که مجموعه‌شان ۴۷ است علاوه تک‌عضوی‌ها باید روی هم ۱۹ تا باشد.

$$\{12, 35\}, \{13, 34\}, \{14, 33\}, \dots, \{23, 24\} \Rightarrow 12 \text{ زیرمجموعه}$$

پس زیرمجموعه‌های تک‌عضوی باید ۷ تا باشند یعنی:

$$\{36\}, \{37\}, \{38\}, \{39\}, \{40\}, \{41\}, \{42\} \Rightarrow m = 42$$

۳ | ۴۰

پاسخ تشریحی:

$$2q_{\min} = (16 \times 3) + (1 \times 4) + (1 \times 8) = 60 \Rightarrow q_{\min} = 30$$

$$2q_{\max} = (16 \times 8) + (1 \times 7) + (1 \times 3) = 138 \Rightarrow q_{\max} = 69$$

$$q_{\max} - q_{\min} = 69 - 30 = 39$$

کمیت‌های اصلی: کمیت‌هایی که یکاهای آن‌ها به‌طور مستقل تعریف می‌شوند، کمیت اصلی و یکای آن‌ها را یکای اصلی می‌نامند.
۷ کمیت اصلی وجود دارد:

کمیت	طول	جرم	زمان	جریان الکتریکی	دما	مقدار ماده	شدت روشنایی
یکا	متر (m)	کیلوگرم (kg)	ثانیه (s)	آمپر (A)	کلوین (K)	مول (mol)	کندلا (cd)

کمیت‌های فرعی: کمیت‌هایی که یکاهای آن‌ها با استفاده از یکاهای اصلی تعریف می‌شوند، کمیت فرعی و یکای آن‌ها را یکای فرعی می‌نامند.

پاسخ تشریحی:

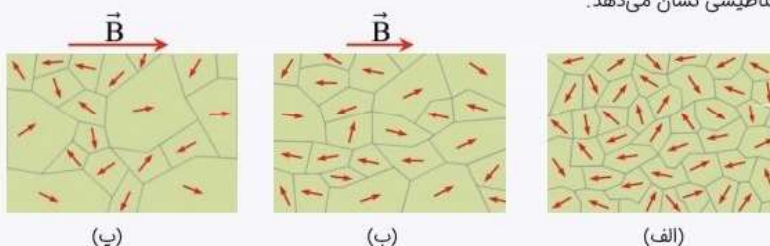
با توجه به درسنامه بالا گزینه ۲ صحیح است.

- در مورد مواد فرومغناطیسی به نکات زیر توجه کنید.

(الف) اتم‌های آن‌ها دارای خاصیت مغناطیسی ذاتی هستند و دوقطبی‌های آن‌ها درون حوزه‌های مغناطیسی همسو هستند.
(ب) در غیاب میدان مغناطیسی خارجی، جهت‌گیری دوقطبی‌ها بدون حوزه‌های مغناطیسی به گونه‌ای است که اثر هم را خنثی کنند ولی با برقرار کردن میدان مغناطیسی خارجی در اطراف مواد فرومغناطیسی، جهت دوقطبی‌ها درون حوزه‌ها به سمت میدان متمایل می‌شود و در نتیجه حوزه‌های همسو با میدان رشد می‌کنند و حجم آن‌ها افزایش می‌یابد.

شکل زیر اثر میدان مغناطیسی خارجی را بر مواد فرومغناطیسی نشان می‌دهد.

(الف) بدون حضور میدان مغناطیسی خارجی
(ب) با حضور میدان مغناطیسی خارجی ضعیف
(پ) با حضور میدان مغناطیسی خارجی قوی

- در مورد مواد پارامغناطیسی به نکات زیر توجه کنید.

(الف) دوقطبی‌های مغناطیسی وابسته به آن‌ها به‌طور کاتوره‌ای جهت‌گیری کرده‌اند و میدان مغناطیسی خالصی ایجاد نمی‌کنند.

(ب) مواد پارامغناطیسی در حضور میدان‌های مغناطیسی قوی، خاصیت مغناطیسی ضعیف و موقت پیدا می‌کنند.
(ج) اورانیم، پلاتین، سدیم، اکسیژن از جمله مواد پارامغناطیسی‌اند.

پاسخ تشریحی:

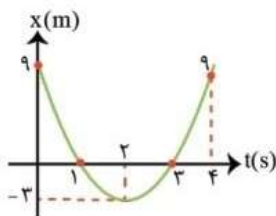
با توجه به درسنامه بالا گزینه ۴ صحیح است.

با توجه به متن کتاب درسی مقاومت‌های نوری در چشم‌های الکترونیکی استفاده می‌شوند.

نوع کمیت	فرمول ویکا در SI	
تندی متوسط	$\frac{m}{s} \leftarrow s_{av} = \frac{L \rightarrow m}{\Delta t \rightarrow s}$	
سرعت متوسط	$\frac{m}{s} \leftarrow \vec{v}_{av} = \frac{\vec{d} \rightarrow m}{\Delta t \rightarrow s}$	

با توجه به معادله داده شده در صورت سوال ابتدا نمودار مکان - زمان متحرک را رسم می‌کنیم و سپس با توجه به نمودار به راحتی مسافت طی شده در بازه زمانی ۱ تا ۴ ثانیه به دست می‌آوریم:

$$x = 3t^2 - 12t + 9$$

$$\ell = 3 + 3 + 9 = 15 \text{ (m)}$$

$$s_{av} = \frac{\ell}{\Delta t} = \frac{15}{3} = 5 \left(\frac{m}{s} \right)$$

معادله مکان - زمان در حرکت راست خط با شتاب ثابت یک متحرک به صورت زیر می‌باشد:

$$\text{مکان اولیه متحرک (m)} \rightarrow x = \frac{1}{2}at^2 + v_0t + x_0 \leftarrow \text{مکان نهایی متحرک (m)}$$

$$\left(\frac{m}{s} \right) \leftarrow \text{شتاب متحرک} \quad \left(\frac{m}{s} \right) \leftarrow \text{سرعت اولیه متحرک}$$

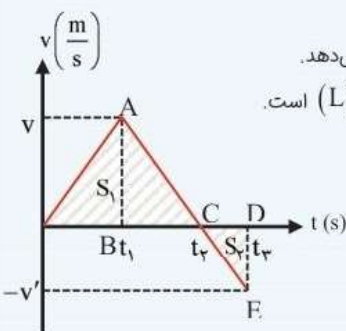
باتوجه به نمودار سرعت - زمان رسم شده داریم:

۱- شیب در نمودار سرعت - زمان بیانگر شتاب است.

۲- در لحظه‌ای که نمودار $v-t$ ، محور t را قطع می‌کند و علامت سرعت عوض می‌شود، متحرک تغییر جهت می‌دهد.

۳- مساحت محصور بین نمودار $v-t$ و محور t برابر جابه‌جایی (Δx) است و از نظر اندازه برابر با مسافت (L) است.

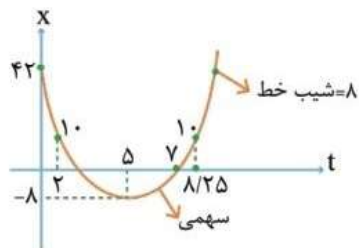
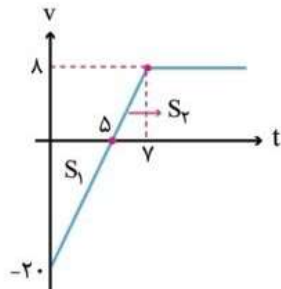
باتوجه به نمودار رسم شده داریم:

$$\Delta x = S_1 - S_2 \quad (\text{جابه‌جایی}) \quad L = |S_1| + |S_2| \quad (\text{مسافت})$$

$$x_0 = 42$$

در ۷ ثانیه اول حرکت شتابدار با شتاب $a = 4 \frac{m}{s^2}$ و $v_0 = -20$ می باشد.

$$S_1 = \frac{20 \times 5}{2} = 50$$

$$S_2 = \frac{2 \times 8}{2} = 8$$

$$x = 2t^2 - 20t + 42$$

برای به دست آوردن اولین لحظه با جایگذاری مکان ۱۰ خواهیم داشت:

$$2t^2 - 20t + 42 = 10 \Rightarrow 2t^2 - 20t + 32 = 0 \Rightarrow t^2 - 10t + 16 = 0 \rightarrow (t-2)(t-8) = 0 \rightarrow t_1 = 2(s)$$

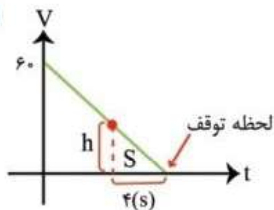
از ثانیه هفتم به بعد حرکت با سرعت ثابت $8 \frac{m}{s}$ می باشد.

$$\Delta x = v \Delta t \rightarrow 10 = 8 \times \Delta t \rightarrow \Delta t = 1/25 s \rightarrow t_2 = 7 + 1/25 = 8/25 s$$

$$\text{جواب سؤال} = 8/25 - 2 = 6/25 (s)$$

۴۶

گام اول: با توجه به اطلاعات مسئله نمودار سرعت - زمان را رسم می کنیم:

گام دوم: با توجه به نمودار شتاب را بدست می آوریم:

$$\frac{h \times 4}{2} = 32 \Rightarrow h = 16$$

$$a = \frac{-16}{4} = -4 \left(\frac{m}{s^2} \right)$$

گام سوم: با داشتن شتاب هواپیما، زمان توقف و در پایان مسافت طی شده روی باند را بدست می آوریم:

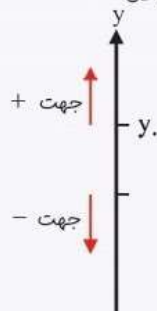
$$t_{\text{توقف}} = \frac{v_0}{|a|} = \frac{60}{4} = 15$$

$$\ell = \frac{60 \times 15}{2} = 450 (m)$$

سقوط آزاد یکی از معروفترین نمونه‌های حرکت با شتاب ثابت است.

این حرکت در شرایط خلأ (بدون مقاومت هوا) انجام می‌شود و شتاب ثابت حرکت برابر است با شتاب گرانش و جهت آن رو به مرکز زمین است.

برای راحتی کار

$$g = 9.8 \frac{m}{s^2} \longrightarrow a = -g$$

$$\vec{a} = -g\vec{j}$$

چون در این حرکت سرعت اولیه صفر است با در نظر گرفتن y_0 به عنوان مکان اولیه داریم:

معادله سرعت زمان حرکت با شتاب ثابت $v = at + v_0$ $\xrightarrow{v_0=0, \text{ سقوط آزاد}}$ $v = -gt$

مکان زمان حرکت با شتاب ثابت $x = \frac{1}{2}at^2 + v_0t + x_0$ $\xrightarrow{v_0=0}$ $y = -\frac{1}{2}gt^2 + y_0$

$$\Delta x = \frac{1}{2}at^2 + v_0t \xrightarrow{v_0=0} \Delta y = -\frac{1}{2}gt^2$$

$$v^2 - v_0^2 = 2a\Delta x \xrightarrow{v_0=0} v^2 = -2g\Delta y$$

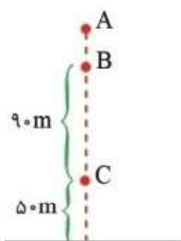
پایه تشریحی

گام اول: ابتدا زمان رسیدن گلوله به نقطه B را به دست می‌آوریم:

$$t_{BC} = 2(s)$$

$$\frac{-1}{2}g(t+2)^2 - \left(\frac{-1}{2}gt^2\right) = -9.0$$

$$t = 1/5s$$

گام دوم: حال که اطلاعات کاملی در مورد بازه‌های زمانی داریم، ارتفاع گلوله ۳ ثانیه قبل از رسیدن به زمین را به دست می‌آوریم:

$$\begin{cases} t_B = 1/5s \\ t_C = 4/5s \end{cases}$$

$$\frac{-1}{2}gt_{\text{زمین}}^2 + \frac{1}{2}g(4/5)^2 = -5.0$$

$$t_{\text{زمین}} = 5/5s$$

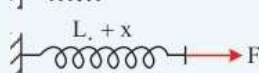
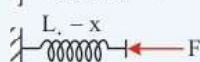
$$t = 2/5(s) \leftarrow \text{سه ثانیه قبل از رسیدن به زمین}$$

$$\frac{-1}{2}g(5/5)^2 + \frac{1}{2}g(2/5)^2 = 0 - y$$

$$\Rightarrow y = 12.0(m)$$

اثر نیرو روی فنر

اگر مطابق شکل‌های زیر یک سر فنری که سر دیگر آن به یک نقطه ثابت بسته شده است با نیرویی به اندازه F فشرده شود یا کشیده شود، اندازه تغییر طول ایجاد شده برای فنر (x) با نیروی وارد بر آن متناسب است.

$$\text{ثابت} = \frac{F}{x} \Rightarrow x \propto F \quad (\text{تغییر طول فنر با نیروی وارد بر آن متناسب است}).$$

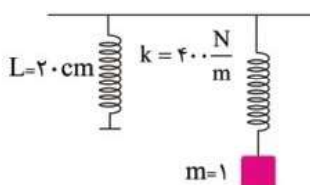
برای هر فنر نسبت نیروی وارد بر آن به تغییر طول آن مقدار ثابتی است که ثابت آن فنر نامیده می‌شود و آن را با k نمایش می‌دهند، یکای ثابت فنر در

$$\frac{F}{x} = k \Rightarrow F = kx \quad \text{SI, نیوتون بر متر} \left(\frac{\text{N}}{\text{m}} \right) \text{ است.}$$

ثابت فنر به ویژگی‌های فیزیکی خود فنر بستگی دارد نه به نیرو یا تغییر طول فنر.

پایان تشریحی

باید توجه داشت که چون نیروی وزن در این سوال برابر با نیروی فنر است، می‌توانیم داشته باشیم:

$$k\Delta\ell = mg$$

$$400 \cdot \Delta\ell = 1 \times 10 \Rightarrow \Delta\ell = \frac{10}{400} = \frac{1}{40} \text{ (m)} = 2.5 \text{ (cm)}$$

$$A = 2.5 \text{ cm} \text{ دامنه نوسان}$$

بیش‌ترین طول فنر به ۲۵ cm می‌رسد.

$$20 + (2.5) = 20 + 5 = 25 \text{ cm}$$

در انتهای مسیر تندی مجدداً صفر می‌شود.

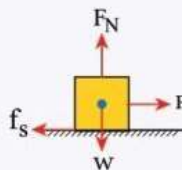

نیروی اصطکاک: نیروی اصطکاک برای جلوگیری از لغزش دو سطح در تماس در راستای مماس بر سطح تماس و به سمتی که از لغزش دو سطح روی یکدیگر جلوگیری کند ایجاد می‌شود. نیروی اصطکاک به دو شکل زیر ایجاد می‌شود:

(الف) دو سطح در تماس روی هم نمی‌لغزند و نسبت به هم ساکن هستند و بین دو سطح نیروی اصطکاک وجود دارد. در حالی که اگر نیروی اصطکاک وجود نداشت، دو سطح روی هم می‌لغزیدند. به نیروی اصطکاک در این شرایط نیروی اصطکاک ایستایی می‌گوییم. نیروی اصطکاک ایستایی را با f_s نشان می‌دهیم.

(ب) دو سطح در تماس روی هم می‌لغزند و بین دو سطح نیروی اصطکاک وجود دارد. به نیروی اصطکاک در این شرایط نیروی اصطکاک جنبشی (لغزشی) می‌گوییم. نیروی اصطکاک جنبشی را با f_k نشان می‌دهیم.

نیروی اصطکاک ایستایی: نیروی اصطکاک ایستایی با کمک قانون دوم نیوتون و با فرض ساکن بودن دو سطح روی هم به دست می‌آید. جسمی را در نظر بگیرید که مطابق شکل زیر روی یک سطح افقی قرار دارد و به آن نیروی F در راستای افقی وارد می‌شود و ساکن است. به دلیل تعادل جسم و طبق قانون دوم نیوتون داریم:

$$\Sigma F = 0 \Rightarrow f_s = F$$

یعنی نیروی اصطکاک ایستایی به اندازه نیروی محرک وارد بر جسم در راستای سطح است. اگر نیروی F تغییر کند و جسم باز هم ساکن باشد به معنی این است که نیروی اصطکاک ایستایی نیز تغییر کرده است و باز هم به اندازه نیروی محرک وارد بر جسم در راستای سطح ایجاد شده است. می‌توان نتیجه گرفت نیروی اصطکاک ایستایی به اندازه لازم و کافی برای جلوگیری از لغزش دو سطح روی هم ایجاد می‌شود.

بیشینه نیروی اصطکاک ایستایی (نیروی اصطکاک در آستانه حرکت)

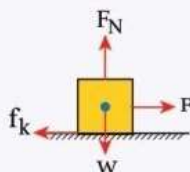
بدیهی است که اگر نیروی F به اندازه کافی بزرگ باشد جسم روی سطح می‌لغزد. یعنی نیروی اصطکاک ایستایی به هر اندازه‌ای نمی‌تواند ایجاد شود. بیش‌ترین نیروی اصطکاک ایستایی بین دو سطح در تماس را $f_{s,max}$ می‌نامیم و به آن نیروی اصطکاک در آستانه حرکت گفته می‌شود.

آزمایش‌های تجربی نشان می‌دهد که بیشینه نیروی اصطکاک ایستایی بین دو سطح در تماس متناسب با نیروی عمود بر سطح بین دو سطح در تماس است.

$$f_{s,max} \propto F_N \Rightarrow \frac{f_{s,max}}{F_N} = \text{ثابت} = \mu_s \Rightarrow f_{s,max} = \mu_s F_N$$

در رابطه $f_{s,max} = \mu_s F_N$ ، ضریب ثابتی است که به جنس دو سطح در تماس بستگی دارد و به‌طور تجربی محاسبه می‌شود. به μ_s ضریب اصطکاک ایستایی می‌گویند.

نیروی اصطکاک جنبشی (لغزشی): جسمی را در نظر بگیرید که مطابق شکل زیر روی یک سطح افقی قرار دارد و به آن نیروی F در راستای افقی وارد می‌شود و جسم روی سطح در حال حرکت است.

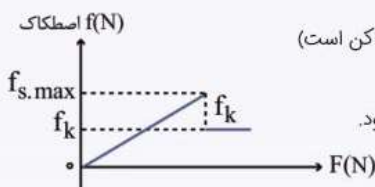

آزمایش‌های تجربی نشان می‌دهد که نیروی اصطکاک جنبشی بین دو سطح در تماس اندازه ثابتی دارد که متناسب با نیروی عمود بر سطح بین دو سطح در تماس است.

$$f_k \propto F_N \Rightarrow \frac{f_k}{F_N} = \text{ثابت} = \mu_k \Rightarrow f_k = \mu_k F_N$$

در رابطه $f_k = \mu_k F_N$ ، ضریب ثابتی است که به جنس دو سطح در تماس بستگی دارد و به‌طور تجربی محاسبه می‌شود. به μ_k ضریب اصطکاک جنبشی (لغزشی) می‌گویند.

اگر نمودار نیروی اصطکاک را بر حسب نیروی F (نیروی وارده برای به حرکت درآوردن جسمی که در ابتدا ساکن است) رسم کنیم، خواهیم داشت:

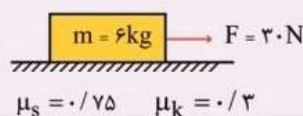

f_s با تغییر F از صفر تا $f_{s,max}$ افزایش می‌یابد و پس از حرکت نیروی اصطکاک برابر مقدار ثابت f_k می‌شود.

به تست بعدی دقت کنید تا درک بهتری از مطلب به‌دست بیاورید:

مثال:

در شکل زیر نیرویی که از طرف سطح به جسم وارد می‌شود کدام گزینه است؟

(۱) ۶۰ N

(۲) ۳۰ N

(۳) ۹۰ N

(۴) $30\sqrt{5}$ N

پاسخ: گزینه ۴

ابتدا $f_{s,max}$ را محاسبه می‌کنیم تا وضعیت حرکت یا عدم حرکت جسم تعیین شود:

$$f_{s,max} = \mu_s F_N = 0.75 \times 6 \times 10 = 45 \text{ N}$$

مقدار F از $f_{s,max}$ کمتر است. بنابراین جسم ساکن می‌باشد و اصطکاک از نوع ایستایی بوده و هم‌اندازه F می‌باشد. به عبارتی:

$$f_s = 30 \text{ N}$$

از طرفی $F_N = mg$ نیز می‌باشد. پس:

$$F_N = mg = 6 \times 10 = 60 \text{ N}$$

در نهایت:

$$R = \sqrt{F_N^2 + f_s^2} = \sqrt{60^2 + 30^2} = 30\sqrt{5} \text{ N}$$

پاسخ تشریحی:

گام اول: برای به دست آوردن شتاب در حالت اول، باید ابتدا نیرو را در حالت دوم به دست آوریم:

$$\text{حالت دوم} \begin{cases} a = 0 \Rightarrow F = \mu_k F_N \\ \Rightarrow F = \frac{1}{4} (mg + 30) = \frac{50}{4} = 12.5 \text{ (N)} \end{cases}$$

گام دوم: حال با داشتن نیرو، شتاب را به دست می آوریم:

$$\text{حالت اول} \quad F - f_k = ma \Rightarrow 12.5 - \mu_k mg = ma$$

$$12.5 - 5 = 2a \Rightarrow a = 3.75 \left(\frac{\text{m}}{\text{s}^2} \right)$$

۲۱ ۵۰

پاسخ تشریحی:

گام اول: باید ابتدا شتاب را به دست آوریم ولی قبل از آن یک تبدیل واحد برای تندی مطرح شده در صورت سوال خواهیم داشت:

$$v_1 = 54 \frac{\text{km}}{\text{h}} = 15 \left(\frac{\text{m}}{\text{s}} \right)$$

$$\Delta x_{\text{توقف}} = \frac{v_1^2}{2|a|} \Rightarrow 22.5 = \frac{225}{2|a|} \Rightarrow |a| = 5 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$$

گام دوم: حالا که شتاب را به دست آوردیم، به راحتی ضریب اصطکاک جنبشی را هم به دست می آوریم:

$$|a| = \mu_k g \Rightarrow 5 = 10 \mu_k \Rightarrow \mu_k = 0.5$$

۴۱ ۵۱

پاسخ تشریحی:

به کمک قانون دوم نیوتون و رابطه نیروی گرانشی، نسبت شتاب حرکت دو ماهواره را به دست می آوریم:

$$\frac{T_A}{T_B} = \frac{\sqrt{r}}{4} \Rightarrow \sqrt{\left(\frac{r_A}{r_B} \right)^3} = \frac{\sqrt{r}}{4} \Rightarrow \left(\frac{r_A}{r_B} \right)^3 = \frac{r}{16} = \frac{1}{8}$$

$$\Rightarrow \frac{r_A}{r_B} = \frac{1}{2}$$

$$a = \frac{GM_e}{r^2}$$

$$\frac{a_B}{a_A} = \left(\frac{r_A}{r_B} \right)^2 = \left(\frac{1}{2} \right)^2 = \frac{1}{4}$$

انرژی نوسانگر هماهنگ ساده را می‌توان به صورت زیر بیان کرد:

$$K = \frac{1}{2}mv^2 \quad \text{انرژی جنبشی}$$

$$E = \frac{1}{2}kA^2 = \frac{1}{2}m\omega^2 A^2 \quad \text{انرژی مکانیکی}$$

$$E = K + U$$

بدیهی است، در لحظه‌ای که انرژی پتانسیل و جنبشی باهم برابرند، سهم هریک از کل انرژی مکانیکی، نصف انرژی مکانیکی است، یعنی در این لحظه، داریم:

$$\begin{cases} U = K = \frac{1}{2}E \\ v = \pm \frac{\sqrt{2}}{2}v_{\max} \\ x = \pm \frac{\sqrt{2}}{2}A \end{cases}$$

تذکر: بدیهی است که در مرکز نوسان، انرژی پتانسیل صفر و انرژی جنبشی بیشینه است. یعنی:

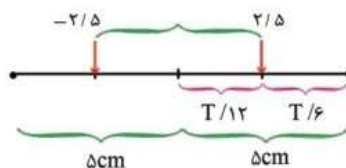
$$\begin{cases} x = 0 \Rightarrow U = 0 \\ K_{\max} = E = \frac{1}{2}mv_{\max}^2 \end{cases}$$

و در نقاط بازگشتی، یعنی $x = \pm A$ ، انرژی جنبشی صفر است و داریم:

$$\begin{cases} x = \pm A \Rightarrow K = 0 \\ U_{\max} = E = \frac{1}{2}kA^2 = \frac{1}{2}m\omega^2 A^2 \end{cases}$$

پایان تشریحی

گام اول: با توجه به رسم شکل و اطلاعات مسئله بیشترین تندی را محاسبه می‌کنیم:

$$m = 0.4 \text{ kg}$$

$$A = 5 \text{ cm}$$

$$x = A \cos\left(\frac{2\pi}{T}t\right)$$

$$\frac{2T}{12} = \frac{1}{30} \Rightarrow T = \frac{1}{5} \text{ s} \Rightarrow \omega = \frac{2\pi}{T} = 10\pi \frac{\text{rad}}{\text{s}}$$

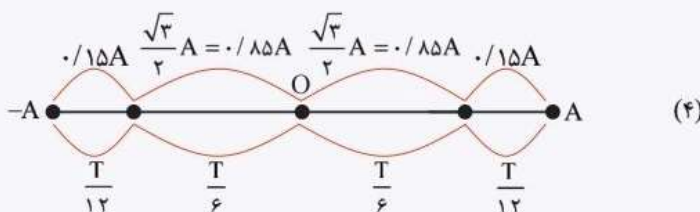
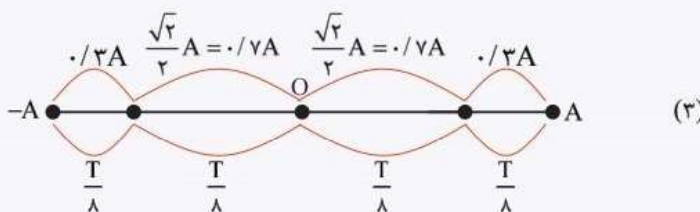
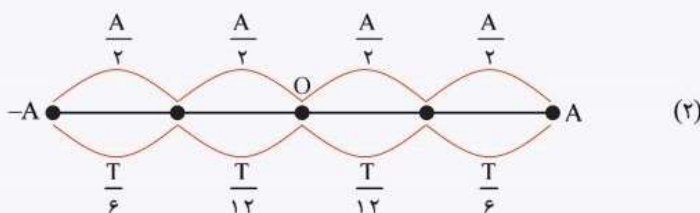
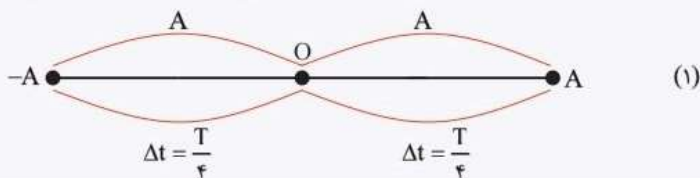
گام دوم: حال که بیشترین تندی را به دست آوردیم، به کمک آن، خواسته سوال یعنی بیشینه انرژی جنبشی را به دست می‌آوریم:

$$v_{\max} = A\omega = \frac{5}{100} \times 10\pi = \frac{\pi}{2} \frac{\text{m}}{\text{s}}$$

$$K_{\max} = \frac{1}{2}mv_{\max}^2 = \frac{1}{2} \times \frac{4}{100} \times \left(\frac{\pi}{2}\right)^2 = \frac{1}{5} \times \frac{9}{4} = \frac{9}{20} \text{ J} = 450 \text{ mJ}$$

به طور کلی در یک حرکت هماهنگ ساده با دامنه A و دوره T می‌توان تقسیم‌بندی زیر را انجام داد. در شکل‌های زیر O مرکز نوسان است.

باتوجه به شکل‌ها، به راحتی می‌توان دریافت که نوسانگر، در زمان‌های مساوی، الزاماً جابه‌جایی‌های مساوی ندارد، چون حرکت هماهنگ ساده، حرکتی است شتابدار، با شتاب متغیر. بدیهی است که هرچه نوسانگر به مرکز نوسان نزدیک‌تر باشد، تندی بیشتری پیدا می‌کند و می‌تواند، در زمان‌های کم‌تری، جابه‌جایی بیشتری نسبت به نقاط دورتر از مرکز نوسان داشته باشد. از طرفی می‌دانیم که در حرکت هماهنگ ساده، اگر نوسانگر از مرکز نوسان دور شود، حرکتش کندشونده و اگر به مرکز نوسان نزدیک شود، حرکتش تندشونده است. با این مقدمه، می‌توان خیلی از سؤال‌ها را در زمان کوتاه‌تری حل کرد.

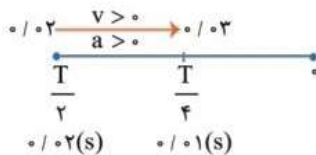
پاسخ تشریحی:

با توجه به درسنامه و رسم شکل صورت گرفته، بازه زمانی مدنظر طراح را به دست می‌آوریم:

$$x = 0.3 \cos(5\pi t)$$

$$\omega = \frac{2\pi}{T} = 5\pi$$

$$\Rightarrow T = \frac{1}{2.5} (s) = 0.4 (s)$$

بنابراین در بازه زمانی $t_1 = 0.2s$ تا $t_2 = 0.3s$ ، بردارهای سرعت و شتاب، هر دو در جهت محور هستند.

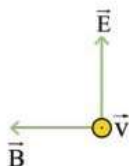
۱ | ۵۴

قاعده دست راست برای تعیین جهت انتشار امواج الکترومغناطیسی:

چهار انگشت دست راست را در جهت میدان الکتریکی قرار می‌دهیم، طوری که میدان مغناطیسی از پشت دست وارد و از کف دست خارج شود. در این صورت انگشت شست جهت انتشار موج الکترومغناطیسی را نشان می‌دهد.

پایه تشریحی

جهت انتشار: محور Z

میدان الکتریکی: محور Y

قانون دست راست ← میدان مغناطیسی خلاف جهت محور X

۲ | ۵۵

سرعت نور در خلأ، ثابت و برابر با $c = 3 \times 10^8 \frac{m}{s}$ است.

اما وقتی نور وارد یک محیط شفاف (مثل شیشه) می‌شود سرعت آن تغییر می‌کند و مقدار آن کمتر از سرعت نور در خلأ می‌شود.

سرعت نور در یک محیط شفاف از رابطه مقابل به دست می‌آید:

$$v = \frac{c}{n}$$

V: سرعت نور در محیط شفاف

C: سرعت نور در خلأ

n: ضریب شکست محیط شفاف

توجه داشته باشید که ضریب شکست محیط برای نورهای مختلف متفاوت است؛ یعنی مثلاً ضریب شکست شیشه برای نور قرمز و بنفش عدهای متفاوتی هست؛ بنابراین سرعت نورهای مختلف در یک محیط شفاف متفاوت است.

هر چه ضریب شکست محیط برای نوری (رنگ) بیشتر باشد سرعت آن نور (رنگ) کمتر خواهد بود. (طبق رابطه بالا)

پایه تشریحی

گام اول: با توجه به اطلاعات مسئله و رابطه گفته شده در درسنامه سرعت نور را محاسبه می‌کنیم:

$$\downarrow \lambda = \frac{v \downarrow}{f \text{ ثابت}}$$

$$\frac{c}{f} - \frac{v}{f} = 150 \times 10^{-9}$$

$$c - v = 150 \times 10^{-9} \times 5 \times 10^{14}$$

$$c - v = 750 \times 10^{-5} = 0.75 \times 10^8$$

$$\Rightarrow v = 3 \times 10^8 - 0.75 \times 10^8 = 2.25 \times 10^8 \frac{m}{s}$$

گام دوم: حال با داشتن سرعت، به راحتی ضریب شکست را به دست می‌آوریم:

$$n = \frac{c}{v} = \frac{3 \times 10^8}{2.25 \times 10^8} = \frac{3}{2.25} = \frac{12}{9} \Rightarrow n = \frac{4}{3}$$

تندی انتشار موج عرضی در یک تار یا فنر: اگر یک موج عرضی در یک تار یا ریسمان در حال انتشار باشد، تندی انتشار موج از رابطه زیر به دست می آید:

$$v = \sqrt{\frac{F}{\mu}} \rightarrow (N) \text{ نیرو} \quad \leftarrow v = \sqrt{\frac{F}{\mu}} \text{ تندی انتشار } \left(\frac{m}{s} \right)$$

$$\rightarrow \left(\frac{kg}{m} \right) \text{ چگالی خطی یا جرم واحد طول}$$

- چگالی خطی برابر است با:

$$\mu = \frac{m}{L}$$

- رابطه تندی انتشار موج $v = \sqrt{\frac{F}{\mu}}$ را می توان به صورت های زیر هم نوشت.

$$v = \sqrt{\frac{F}{\mu}} \xrightarrow{\mu = \frac{m}{L}} v = \sqrt{\frac{FL}{m}} \xrightarrow{m = \rho(AL)} v = \sqrt{\frac{F}{\rho A}} \xrightarrow{A = \frac{\pi D^2}{4}} v = \frac{2}{D} \sqrt{\frac{F}{\rho \pi}}$$

پایان تشریحی

با توجه به نکته مطرح شده در درسنامه و با جایگذاری، قطر مقطع به دست می آید:

$$\lambda = \frac{v}{f} \Rightarrow \frac{1}{f} = \frac{v}{\lambda} \Rightarrow v = \lambda \cdot f \quad \left(\frac{m}{s} \right)$$

$$v = \frac{2}{D} \sqrt{\frac{F}{\rho \pi}} \Rightarrow \lambda = \frac{2}{D} \sqrt{\frac{F}{\rho \pi}} \Rightarrow \lambda = \frac{2}{D} \times \sqrt{\frac{1}{\rho \pi}}$$

$$\Rightarrow \lambda = \frac{2}{D} \times \frac{1}{\sqrt{\rho \pi}} \Rightarrow D = \frac{2}{\lambda \sqrt{\rho \pi}} (m) = 0.002 (m)$$

$$\Rightarrow D = 2 (mm)$$

بنابر نظر انیشتین، وقتی نوری تک فام بر سطح فلزی می تابد، هر فوتون صرفاً با یکی از الکترون های فلز برهم کنش می کند. اگر فوتون انرژی کافی داشته باشد تا فرایند خارج کردن الکترون از فلز را انجام دهد، الکترون به طور آبی از آن گسیل می شود.

در این صورت بخشی از انرژی فوتون صرف جدا کردن الکترون از فلز می شود و باقی آن به انرژی جنبشی الکترون خارج شده تبدیل می شود. این نظر انیشتین را می توان به کمک قانون پایستگی انرژی به صورت زیر نوشت:

$$hf = W + K \quad (\text{قانون پایستگی انرژی در اثر فوتوالکتریک})$$

که در آن W کار (انرژی) لازم برای خارج کردن الکترون ها از سطح یک فلز و K انرژی جنبشی آن ها پس از جدا شدن از سطح آن فلز است. از آنجا که برخی از الکترون ها در فلز کمتر مقیدند، برای خارج کردن آن ها از فلز کار کمتری لازم است. بنابراین اگر حداقل کار لازم برای خارج کردن الکترون ها از سطح یک فلز خاص W_0 باشد، انرژی جنبشی سریع ترین فوتوالکترن های گسیل شده از آن برابر خواهد بود با:

$$K_{\max} = hf - W_0 \quad (\text{معادله فوتوالکتریک})$$

W_0 را تابع کار فلز می نامند که به جنس فلز بستگی دارد و همان گونه که گفتیم، کمینه کار لازم برای خارج کردن یک الکترون از یک فلز معین است. اگر نمودار $K_{\max}$ بر حسب f را رسم کنیم، به صورت خط راستی خواهد بود که محور افقی را در $f = f_0$ قطع می کند. در این بسامد، که معمولاً بسامد آستانه نامیده می شود، الکترون بدون هیچ انرژی جنبشی ای در آستانه ترک فلز است. در این صورت، انرژی فوتون فرودی مساوی تابع کار فلز است و بسامد آستانه از رابطه زیر به دست می آید:

$$f_0 = \frac{W_0}{h} \quad (\text{بسامد آستانه فوتوالکترن ها})$$

فقط کافیست رابطه اصلی را نوشته و جایگذاری لازم را انجام دهیم:

$$K_{\max} = h(f - f_0)$$

$$\frac{\frac{1}{2} \times 10^{-18} \times 1.4}{1.6 \times 10^{-19}} = 4 \times 10^{-15} (f - 5 \times 10^{14})$$

$$5 = 4 \times 10^{-15} f - 2 \Rightarrow 4 \times 10^{-15} f = 7$$

$$\Rightarrow f = 1.75 \times 10^{15} \text{ Hz}$$

۲۵۸

انیشتین فرض کرد که نور با بسامد f را می‌توان به صورت مجموعه‌ای از بسته‌های انرژی در نظر گرفت. هر بسته انرژی، فوتون نام دارد که دارای انرژی‌ای است که از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\begin{array}{ccccc}
 & \text{تندی انتشار نور در خلأ} \left(\frac{\text{m}}{\text{s}} \right) & & \text{بسامد نور فرودی} \text{ (Hz)} & \\
 & \uparrow & & \uparrow & \\
 E = hf & \xrightarrow{f = \frac{c}{\lambda}} & E = \frac{hc}{\lambda} & & \\
 \leftarrow \text{انرژی فوتون (J)} & & & & \\
 & \downarrow & & \downarrow & \\
 & \text{طول موج نور فرودی (m)} & & \text{ثابت پلانک (J.s)} &
 \end{array}$$

- تندی انتشار نور در خلأ، $c = 3 \times 10^8 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ است.

- ثابت پلانک نامیده می‌شود که مقدار آن در SI $h = 6.63 \times 10^{-34} \text{ J.s}$ است.

یکای ثابت پلانک J.s بود که می‌توان برحسب eV.s بیان کرد:

$$h = 6.63 \times 10^{-34} \text{ J.s} \times \frac{1 \text{ eV}}{1.6 \times 10^{-19} \text{ J}} \approx 4.14 \times 10^{-15} \text{ eV.s}$$

* اگر h برحسب eV.s و تندی نور در خلأ برحسب $\frac{\text{nm}}{\text{s}}$ باشد، داریم:

$$hc = 4.14 \times 10^{-15} \times 3 \times 10^9 \approx 1240 \text{ eV.nm}$$

$$\text{eV.s} \text{ برحسب } h \quad \frac{\text{nm}}{\text{s}} \text{ برحسب } c$$

بچه‌ها باتوجه به متن کتاب درسی، توصیه می‌کنم، $hc \approx 1240 \text{ eV.nm}$ را حفظ باشید.

با توجه به اینکه طول موج باید بین ۴۰۰ تا ۷۰۰ نانومتر باشد تا در محدوده نور مرئی قرار بگیرد، می‌توان انرژی وابسته به هر فوتون را به دست آورد:

$$E = hf = \frac{hc}{\lambda} = \frac{1240 \text{ eV.nm}}{\lambda}$$

$$400\text{ nm} \leq \lambda \leq 700\text{ nm} \xrightarrow{\frac{1240}{E} = \lambda} 400 \leq \frac{1240}{E} \leq 700 \Rightarrow \begin{cases} E \leq \frac{1240}{400} \Rightarrow E \leq 3.1\text{ eV} \\ E \geq \frac{1240}{700} \Rightarrow E \geq 1.77\text{ eV} \end{cases} \Rightarrow 1.77\text{ eV} \leq E \leq 3.1\text{ eV}$$

۱۵۹

پاسخ تشریحی:

قاعده دست راست را برای هر سه ذره استفاده می‌کنیم:

A ← نوع بار منفی (الکترونی)

B ← گاما (بدون انحراف)

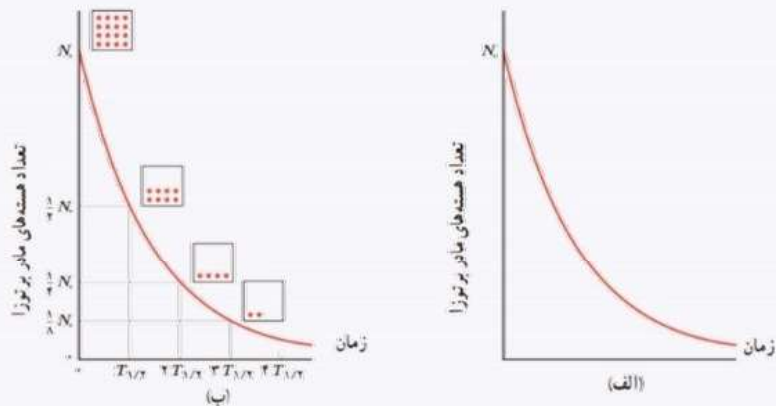
C ← نوع بار + ← آلفا

۴۰

همان‌طور که گفتیم هسته‌های ناپایدار ایا گذشت زمان دچار واپاشی می‌شوند و به ذرات، انرژی و هسته‌های سبک‌تر تبدیل می‌شوند، به مدت زمانی که طول می‌کشد تا تعداد هسته‌های مادر موجود در یک نمونه، به نصف برسند، نیمه عمر می‌گویند و آن را با $T_{\frac{1}{2}}$ نشان می‌دهند.

فرض کنید تعداد هسته‌های مادر موجود در یک ماده پرتوزا برابر N_0 باشد، همان‌طور که در نمودارهای زیر می‌بینید، با گذشت زمان، این هسته‌ها دچار واپاشی شده و کاهش می‌یابند، همان‌طور که در نمودار سمت چپ می‌بینید با گذشت هر نیمه‌عمر تعداد هسته‌های باقی‌مانده نصف می‌شود.

برای به‌دست آوردن تعداد هسته‌های باقی‌مانده در یک واپاشی می‌توان از رابطه زیر استفاده کرد:

$$N = \frac{N_0}{2^n} \quad m = \frac{m_0}{2^n} \quad n = \frac{t}{T_{\frac{1}{2}}}$$

N_0 ← تعداد هسته‌های اولیه

N ← تعداد هسته‌های باقی‌مانده

m_0 ← جرم اولیه

m ← جرم فعال

t ← کل زمان واپاشی

n ← تعداد نیمه‌عمرهای سپری شده

$T_{\frac{1}{2}}$ ← زمان نیمه‌عمر

۱- در روابط بالا یکای t و T_1 می‌تواند، ثانیه، دقیقه، ساعت، روز، ماه و یا سال باشد، فقط کافی است یکای این دو کمیت یکسان جایگذاری شود.

۲- در تعداد زیادی از سوالات کنکور درصد ماده باقی‌مانده و یا درصد ماده متلاشی‌شده خواسته می‌شود.

برای پاسخ‌گویی سریع‌تر به این سوالات می‌توان از روش زیر استفاده کرد.
فرض کنید مقدار ماده اولیه برابر ۱۰۰٪ باشد، با گذشت یک نیمه‌عمر ۵۰ درصد آن متلاشی شده و ۵۰ درصد آن باقی می‌ماند. در ادامه با گذشت یک نیمه‌عمر دیگر، ۲۵ درصد ماده باقی مانده و در نتیجه مقدار واپاشیده‌شده به ۷۵ درصد می‌رسد و به همین ترتیب داریم:

ماده باقی‌مانده	۶/۲۵	۱۲/۵	۲۵	۵۰	۱۰۰ درصد
ماده واپاشیده‌شده	۹۳/۷۵	۸۷/۵	۷۵	۵۰	صفر درصد

پاسخ تشریحی:

گام اول: ابتدا نیمه عمر را به دست می‌آوریم:

$$2T = 4 \text{ year} \Rightarrow T = 2 \text{ year}$$

گام دوم: تعداد سالی که باید بگذرد تا ۱۲/۵ درصد از هسته‌ها باقی بماند:

$$\frac{12}{5} = \frac{1}{\lambda} \Rightarrow 6 \text{ year} = \text{سه نیمه عمر باید طی شده باشد}$$

$$\Rightarrow \text{جواب} = 6 - 4 = 2 \text{ year}$$

۲ | ۶۱

۱- برای محاسبه میدان الکتریکی حاصل از بار q در فاصله r از آن از رابطه زیر استفاده می‌کنیم:

$$E_A = k \frac{q}{r^2}$$

۲- جهت میدان حاصل از بار مثبت به صورت خارج‌شونده و جهت میدان حاصل از بار منفی به صورت داخل‌شونده است. به شکل‌های زیر دقت کنید.

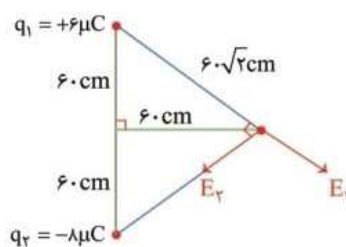

پاسخ تشریحی:

گام اول: ابتدا رابطه محاسبه میدان الکتریکی را برای هر دو بار می‌نویسیم:

$$E_1 = \frac{k|q_1|}{(\frac{1}{\sqrt{2}})^2}$$

$$E_2 = \frac{k|q_2|}{(\frac{1}{\sqrt{2}})^2}$$

گام دوم: با توجه به رسم شکل صورت گرفته، دو میدان بر هم عمودند و خواهیم داشت:

$$E_1 \perp E_2 \Rightarrow E_t = \sqrt{E_1^2 + E_2^2} = \frac{k}{(\frac{1}{\sqrt{2}})^2} \sqrt{(36 + 64) \times 10^{-12}} = \frac{1 \cdot k \times 10^{-6}}{0.36 \times 2}$$

$$\Rightarrow E_t = \frac{1 \cdot 9 \times 10^9 \times 10^{-6}}{72 \times 10^{-2}} = \frac{1 \cdot 9}{8} = 1.125 \left(\frac{N}{C} \right)$$

برای به دست آوردن چگالی سطحی بار از رابطه زیر استفاده می‌کنیم:

$$\sigma = \frac{q}{A}$$

اگر مقایسه بین چگالی سطح دو کره را خواستند:

$$\frac{\sigma_A}{\sigma_B} = \frac{q_A}{q_B} \times \left(\frac{r_B}{r_A} \right)^2$$

پاسخ تشریحی:

با توجه به درسنامه بالا، با یک جایگذاری ساده به جواب می‌رسیم:

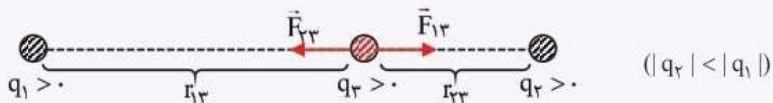
$$\frac{\sigma_A}{\sigma_B} = \frac{q_A}{q_B} \times \left(\frac{r_B}{r_A} \right)^2$$

$$= 2 \times \left(\frac{1}{2} \right)^2 = \frac{1}{2}$$

فرض کنید دو بار معلوم q_1 و q_2 در نزدیکی یکدیگر قرار دارند. می‌خواهیم ببینیم بار مجهول q_3 را کجا قرار دهیم تا نیروی خالص وارد بر آن صفر شود. برای این منظور دو حالت را بررسی می‌کنیم:

۱- بارهای q_1 و q_2 همنام باشند:

در این حالت بار q_3 باید در فاصله بین دو بار و نزدیک بار کوچک‌تر قرار گیرد تا برابری نیروهای وارد بر آن صفر شود. در شکل بالا برای سادگی فرض کرده‌ایم همه بارها مثبت باشند.

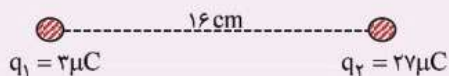
$$\text{در تعادل } q_3: F_{13} = F_{23} \Rightarrow k \frac{|q_1| |q_3|}{r_{13}^2} = k \frac{|q_2| |q_3|}{r_{23}^2} \Rightarrow \frac{|q_1|}{r_{13}^2} = \frac{|q_2|}{r_{23}^2}$$

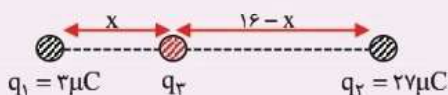
دقت کنید اندازه و علامت بار q_3 هیچ اهمیتی در جواب سؤال ندارد.

مثال:

در شکل مقابل، بار q_3 را در چه فاصله‌ای از q_1 قرار دهیم تا نیروی خالص وارد بر q_3 صفر شود؟

چون بارهای q_1 و q_2 هم‌علامت هستند، بار q_3 باید در فاصله بین دو بار و نزدیک بار کوچک‌تر قرار گیرد. به شکل زیر دقت کنید.

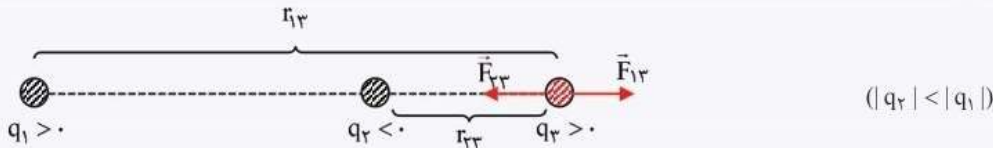
$$\Rightarrow \frac{|q_1|}{x^2} = \frac{|q_2|}{(16-x)^2} \Rightarrow \frac{1}{x^2} = \frac{9}{(16-x)^2}$$

$$\xrightarrow{\text{جذر}} \frac{1}{x} = \frac{3}{16-x} \Rightarrow 3x = 16-x \Rightarrow x = 4 \text{ cm}$$

بنابراین بار q_3 باید در فاصله ۴ cm از بار q_1 قرار گیرد.

۲- بارهای q_1 و q_2 ناهمنام باشند:

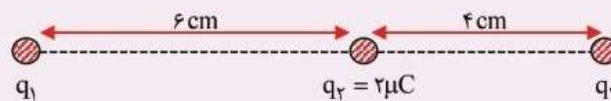
در این حالت بار q_3 باید خارج از فاصله بین دو بار و نزدیک به بار کوچکتر قرار گیرد تا برآیند نیروهای وارد بر آن بتواند صفر شود. در ادامه کافی است که F_{13} و F_{23} هم‌اندازه باشند.

$$\text{در تعادل } q_3: F_{13} = F_{23} \Rightarrow k \frac{|q_1||q_3|}{r_{13}^2} = k \frac{|q_2||q_3|}{r_{23}^2} \Rightarrow \frac{|q_1|}{r_{13}^2} = \frac{|q_2|}{r_{23}^2}$$

مانند حالت قبل، بار q_3 هیچ اهمیتی در جواب سؤال ندارد.

مثال:

در شکل مقابل بار q_3 در تعادل است. q_1 چند میکروکولن است؟

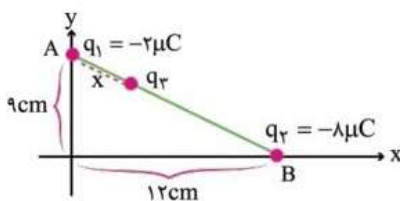

چون q_3 در تعادل است، نیرویی که q_1 به q_3 وارد می‌کند باید هم‌اندازه نیرویی باشد که q_2 به q_3 وارد می‌کند. همچنین دقت کنید که چون q_3 در خارج از فاصله دو بار قرار دارد، علامت بار q_1 مخالف q_2 است، پس بار q_1 منفی خواهد بود. در ادامه می‌توان نوشت:

$$\Rightarrow \frac{|q_1|}{10^2} = \frac{2}{4^2} \Rightarrow |q_1| = 12 / 5 \mu\text{C}$$

q_1 منفی است $\rightarrow q_1 = -12 / 5 \mu\text{C}$

پاسخ تشریحی:

گام اول: فاصله بین دو نقطه A و B را به دست می‌آوریم:

$$AB = \sqrt{9^2 + 12^2} = 15 \text{ cm}$$

گام دوم: با ساده کردن رابطه گفته شده در درسنامه و جایگذاری خواهیم داشت:

$$x = \frac{r}{\sqrt{\frac{|q_2|}{|q_1|}} + 1} = \frac{15}{3} = 5 \text{ cm}$$

۱- توان الکتریکی هر وسیله الکتریکی برابر حاصل ضرب اختلاف پتانسیل در جریان آن وسیله است.

$$P = VI$$

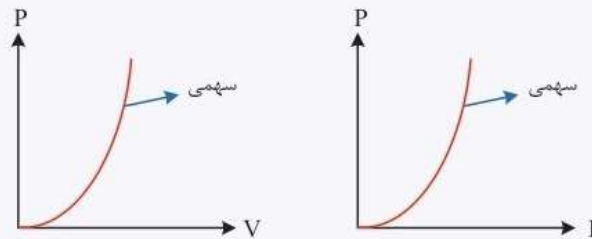
۲- برای یک مقاومت اهمی باتوجه به رابطه $V = RI$ ، توان مقاومت از روابط زیر قابل محاسبه است.

$$P = VI$$

$$P = RI^2 \quad \text{توان مصرفی مقاومت}$$

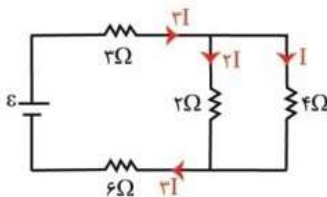
$$P = \frac{V^2}{R}$$

۳- نمودار توان مصرفی در یک مقاومت برحسب ولتاژ و جریان آن مطابق شکل‌های زیر است.

پایان تشریحی

گام اول: باتوجه به مقدار هر مقاومت، جریان را همانند شکل مقابل بین آن‌ها تقسیم می‌کنیم:

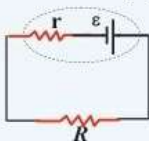
گام دوم: با داشتن جریان هر مقاومت، نسب توان مصرفی را به‌دست می‌آوریم:

$$\frac{P_{\text{اهمی } 6}}{P_{\text{اهمی } 4}} = \frac{6 \times (3I)^2}{4I^2} = \frac{54}{4} = 13.5$$

توجه: توجه کنید که بدلیل خواستن نسب توان‌های مصرفی، نیازی به دانستن دقیق جریان‌ها نبود.

محاسبه شدت جریان در مدار تک حلقه‌ای:

منظور از مدار تک حلقه‌ای، مداری است که فقط شامل یک مسیر بسته می‌باشد. فرض کنید که یک مدار تک حلقه‌ای شامل یک مولد باشد. فرض می‌کنیم شدت جریان در مدار برابر با I و جهت آن ساعتگرد باشد، اگر مقاومت مدار خارج از مولد R باشد، شدت جریان از رابطه زیر محاسبه می‌شود.

$$V = \varepsilon - rI \Rightarrow RI = \varepsilon - rI \Rightarrow I = \frac{\varepsilon}{R + r}$$

توجه: مقاومت درونی مولدهای آرمانی صفر است. در این صورت اختلاف پتانسیل دو پایانه مولد برابر با نیروی محرکه‌ی مولد است.

مثال:

نیروی محرکه یک مولد برابر ۱۶ ولت است. اگر یک مقاومت ۶ اهم با این مولد یک مدار کامل را تشکیل دهد در صورتی که مقاومت درونی مولد ۲ اهم باشد، شدت جریانی که از مولد می‌گذرد چند آمپر است؟

۲/۵ (۴)

۲/۴ (۳)

۲/۲ (۲)

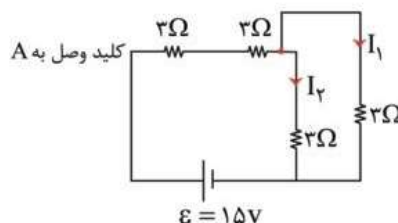
۲ (۱)

پاسخ: گزینه (۱) درست است.

$$I = \frac{\mathcal{E}}{R + r} = \frac{16}{6 + 2} = 2A \Rightarrow I = 2A$$

پاسخ تشریحی:

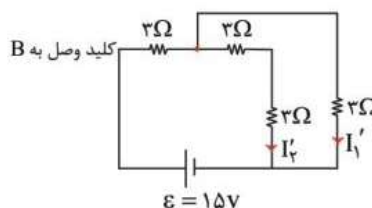
مدار را در دو حالت رسم و بررسی می‌کنیم:

$$I = \frac{15}{6 + 1/5} = 2A$$

$$\Rightarrow I_1 = I_2 = 1A$$

دو مقاومت ۳ اهمی با هم برابر هستند و نتیجه جریانی برابر از آن‌ها می‌گذرد.

$$I' = \frac{15}{5} = 3A$$

$$\Rightarrow \begin{cases} I'1 = 2A \\ I'2 = 1A \end{cases}$$

مقاومت ۳ اهمی و ۶ اهمی (۳+۳) در مدار وجود دارد، پس نسبت جریان‌ها برعکس مقاومت‌ها و ۲ آمپر و ۱ آمپر خواهد بود.

۳ ۶۶

– القاگر آرمانی، یک سیم‌لوله با مقاومت الکتریکی ناچیز است که با عبور جریان الکتریکی از آن، درون آن انرژی ذخیره می‌شود. القاگر آرمانی فقط می‌تواند انرژی را در خود ذخیره کند یا آن را آزاد کند ولی انرژی را مصرف نمی‌کند.

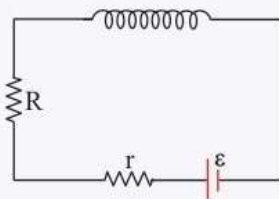
$$U = \frac{1}{2} LI^2$$

– انرژی ذخیره‌شده در القاگر برابر است با:

در رابطه فوق، I جریان القاگر و L ضریب القاوری آن است. ضریب القاوری به ساختمان هندسی القاگر مانند طول، مساحت حلقه‌ها و تعداد حلقه‌ها وابسته است.

– اگر القاگر آرمانی را در یک مدار الکتریکی قرار دادند، برای محاسبه انرژی ذخیره‌شده در آن ابتدا جریان مدار را به دست می‌آوریم.

$$I = \frac{\mathcal{E}}{r + R}$$

$$U = \frac{1}{2} LI^2 = \frac{1}{2} L \times \left(\frac{\mathcal{E}}{r + R} \right)^2$$

- میدان مغناطیسی درون سیملوله از رابطه زیر به دست می آید:

$$B = \mu_r \frac{NI}{\ell}$$

میدان مغناطیسی بر حسب تسلا: B

تراوایی مغناطیسی خلأ بر حسب متر × تسلا: μ_r
آمپر

طول سیملوله بر حسب متر: ℓ

جریان سیملوله بر حسب آمپر: I

تعداد دورهای سیملوله: N

مثال:

سیملوله‌ای به طول ۲۰cm از ۱۰۰ دور سیم تشکیل شده است و ضریب القاوری آن ۱۶mH است. اگر انرژی ذخیره شده در سیملوله برابر ۰/۸J باشد، میدان

$$\left(\mu_r = 12 \times 10^{-7} \frac{T \cdot m}{A} \right) \text{ مغناطیسی درون سیملوله چند تسلا است؟}$$

پاسخ: این مثال را در گام‌های زیر حل می‌کنیم.

گام اول: محاسبه جریان سیملوله:

$$U = \frac{1}{2} LI^2 \Rightarrow 0.8 = \frac{1}{2} \times 16 \times 10^{-3} I^2 \Rightarrow I = 10 A$$

گام دوم: محاسبه میدان مغناطیسی سیملوله:

$$B = \mu_r \frac{NI}{\ell} = 12 \times 10^{-7} \times \frac{100 \times 10}{20 \times 10^{-2}} = 6 \times 10^{-3} T$$

پاسخ تشریحی:

ابتدا رابطه‌ها و اطلاعات مسئله را می‌نویسیم:

$$\begin{cases} L = \mu_r \frac{N^2}{\ell} A \\ B = \mu_r \frac{N}{\ell} I \end{cases}$$

$$\ell_A = 2\ell_B$$

$$N_A = 2N_B \quad I_A = I_B$$

$$A_A = A_B$$

با توجه به رابطه‌های نوشته شده و جایگذاری اطلاعات به نتایج زیر می‌رسیم:

$$B_A = B_B \text{ میدان‌های مغناطیسی برابرند.}$$

$$L_A = 2L_B$$

۲۶۷

مطابق قانون لنز، جهت جریان القایی به گونه‌ای است که با عامل به وجود آورنده تغییر شار مغناطیسی مخالفت کند. در ادامه با کمک قانون لنز به بررسی کامل چند مثال القای الکترومغناطیسی می‌پردازیم.

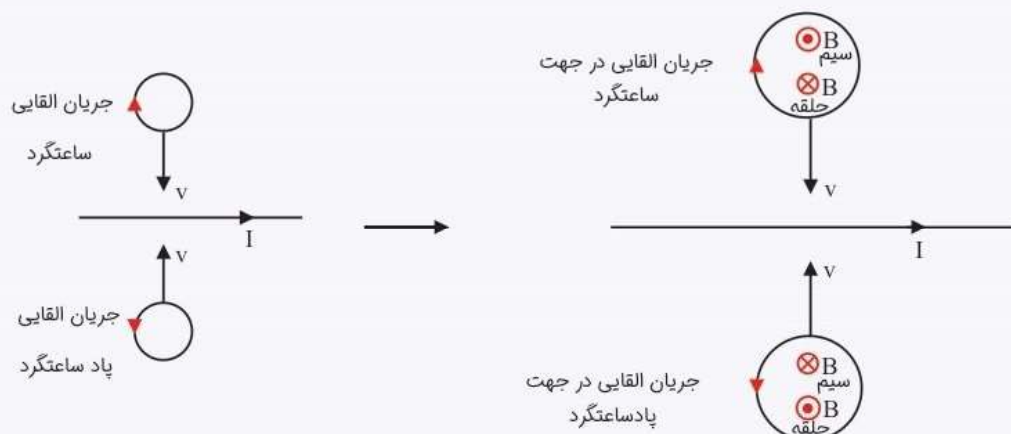
حلقه در کنار سیم راست حامل جریان

حالت اول: حلقه موازی سیم راست حرکت کند:

در این حالت فاصله حلقه تا سیم راست ثابت می‌ماند و در نتیجه شار مغناطیسی که از حلقه می‌گذرد تغییر نخواهد کرد. بنابراین مطابق قانون القای فارادی، اصلاً القا صورت نمی‌گیرد و جریان القایی در حلقه ایجاد نمی‌شود.

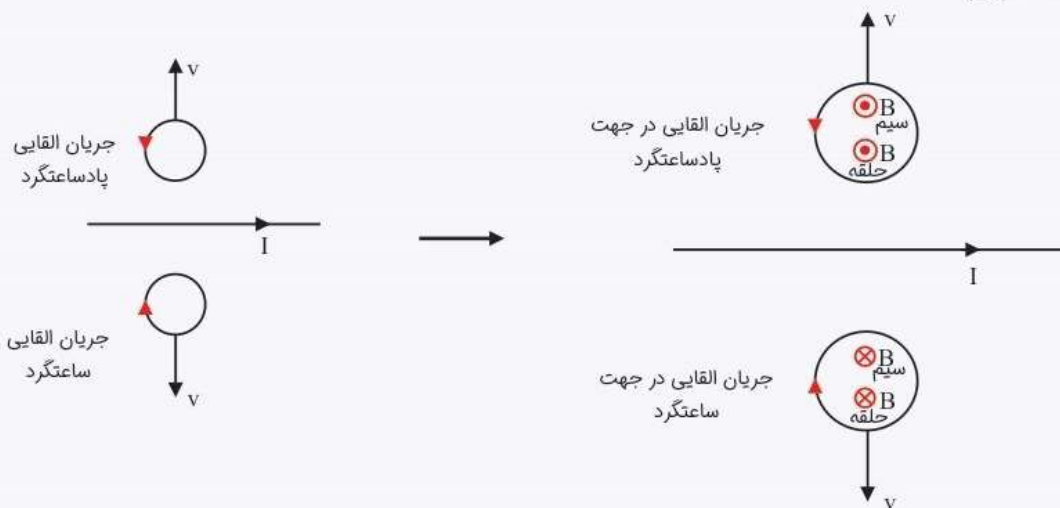
حالت دوم: حلقه به سیم نزدیک شود:

در این حالت با نزدیک شدن حلقه به سیم، شار مغناطیسی که از حلقه عبور می‌کند افزایش می‌یابد، بنابراین حلقه باید طبق قانون لنز تلاش کند تا شار عبوری از خود را کاهش دهد و در نتیجه حلقه میدانی در خلاف جهت میدان سیم راست ایجاد می‌کند. مطابق شکل زیر برای آن که جهت میدان حلقه‌ها مخالف میدان سیم باشد، باید جریان القایی در حلقه بالایی ساعتگرد و در حلقه پایینی پادساعتگرد باشد (مطابق قاعده دست راست)

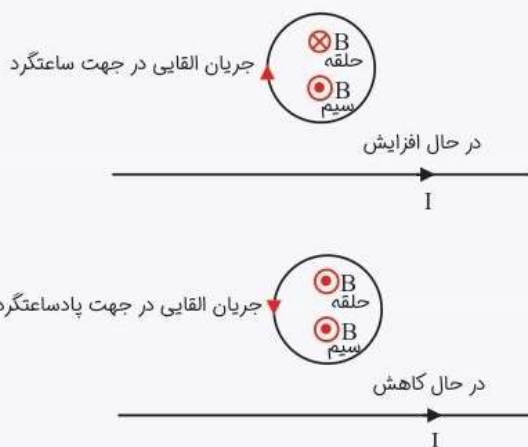
حالت سوم: حلقه از سیم دور شود:

در این حالت هم می‌توانیم مثل قسمت قبل استدلال کنیم. با دور شدن حلقه‌ها از سیم، شار آن‌ها کاهش می‌یابد و مطابق قانون لنز، حلقه‌ها میدان هم‌جهت با میدان سیم راست ایجاد می‌کنند تا با کاهش شار مخالفت کنند. باتوجه به شکل زیر می‌توانیم جهت جریان القایی در حلقه‌ها را با کمک قاعده دست راست به‌دست آوریم.

حالت چهارم: جریان سیم راست افزایش یابد:

با افزایش جریان سیم راست، میدان حاصل از آن افزایش می‌یابد و در نتیجه شار عبوری از حلقه زیاد می‌شود. بنابراین مطابق قانون لنز، حلقه میدانی در جهت عکس میدان سیم ایجاد می‌کند و در نتیجه طبق قاعده دست راست، جریان در جهت ساعتگرد در حلقه شکل مقابل القا می‌شود.

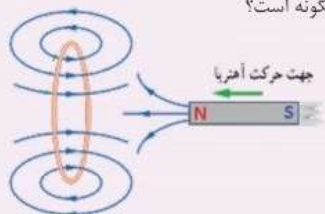
حالت پنجم: جریان سیم راست در حال کاهش:

با استدلالی مشابه حالت قبل، در این حالت جهت میدان حاصل از آن افزایش می‌یابد و در نتیجه طبق قاعده دست راست، جریان القایی در حلقه در جهت پادساعتگرد خواهد بود.

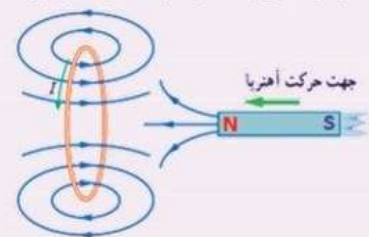
اگر بخواهیم نتایج فوق را جمع‌بندی کنیم می‌توانیم به نتیجه مهم زیر برسیم:
اگر شار عبوری از حلقه در حال افزایش بود، جهت جریان القایی در حلقه به گونه‌ای خواهد بود که در قسمتی از حلقه که نزدیک سیم است، جهت آن با جهت جریان سیم مخالف باشد.

مثال:

در شکل مقابل یک آهنربا در مقابل یک حلقه رسانا، به سمت حلقه حرکت می‌کند. جهت جریان القایی در حلقه چگونه است؟

پاسخ: خطوط میدان مغناطیسی مربوط به آهنربا بوده که از سطح حلقه می‌گذرند، به سمت چپ بوده و با نزدیک شدن آهنربا به حلقه، در حال افزایش است. بنابراین جریان القایی در جهتی به وجود می‌آید که خطوط میدان مغناطیسی حاصل از آن در سطح حلقه، در خلاف جهت خطوط میدان مربوط به آهنربا باشد. با توجه به خطوط مربوط به جریان حلقه (به سمت راست) و با به کار بردن قانون دست راست می‌توان جهت جریان القایی را تعیین نمود که در شکل زیر نشان داده شده است.

پاسخ تشریحی:

طبق قانون لنز و نکات موجود در درسنامه بالا خواهیم داشت:

→
جهت حرکت

همچنین قطب A، قطب N مغناطیسی است، چون خطوط میدان از آن خارج شده است.

۱۶۸

طبق قانون القای الکترومغناطیسی فارادی، تغییر شار مغناطیسی گذرنده از یک پیچه یا حلقه، سبب القای جریان الکتریکی در پیچه یا حلقه می‌شود، که هرچه آهنگ تغییرات شار مغناطیسی بیشتر باشد، یعنی شار مغناطیسی با سرعت بیش‌تری تغییر کند، شدت جریان القایی نیز بیش‌تر خواهد بود. از آن‌جا که $\phi = AB \cos \theta$ می‌باشد، پس برای تغییر شار مغناطیسی، باید به تغییر مساحت حلقه یا تغییر میدان مغناطیسی گذرنده از حلقه و یا تغییر زاویه میان میدان مغناطیسی و نیم خط عمود در صفحه فکر کنیم. در این صورت، نیروی محرکه‌ی القایی متوسط و جریان القایی متوسط به این صورت محاسبه می‌شوند:

$$\bar{\varepsilon} = -N \left(\frac{\Delta \phi}{\Delta t} \right) \rightarrow \bar{I} = \frac{\bar{\varepsilon}}{R} = -\frac{N}{R} \left(\frac{\Delta \phi}{\Delta t} \right)$$

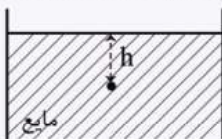
پاسخ تشریحی:

فقط کافیت داده‌ها و اطلاعات مسئله را در رابطه گفته شده در درسنامه جای‌گذاری کنیم:

$$I = \frac{N \left| \frac{\Delta \phi}{\Delta t} \right|}{R} = \frac{200 \times \frac{0.015}{0.1}}{15} = 2A$$

فشار ناشی از مایع در عمق h از سطح آزاد آن، از رابطه $P = \rho gh$ به دست می‌آید که در آن ρ ، چگالی شاره و h ، عمق نقطه مورد نظر از سطح آزاد مایع است.

اگر ρ بر حسب $\frac{kg}{m^3}$ ، h بر حسب متر و g بر حسب $\frac{m}{s^2}$ باشد آن‌گاه واحد فشار، پاسکال (Pa) خواهد بود.

فشار ناشی از شاره در عمق h از آن به شکل ظرف و مساحت قاعده ظرف بستگی ندارد.

پاسخ تشریحی:

گام اول: ابتدا اطلاعات لازم را از نمودار مسئله یعنی شیب نمودار به دست می‌آوریم:

$$\text{شیب خط} = \rho g = \frac{0.68 \times 10^5}{0.5} = 1.36 \times 10^5$$

گام دوم: با جایگذاری در رابطه فشار ناشی از مایعات، به خواسته سوال می‌رسیم:

$$P = \rho gh = 1.36 \times 10^5 \times \frac{1}{10} = 1.36 \times 10^4 \text{ Pa}$$

$P = \frac{F}{A}$ فشار (Pa) (پاسکال) F : نیروی عمودی وارد بر سطح (N) A : مساحت سطح (m^2)	✓ بزرگی نیروی عمودی وارد بر یکای سطح را فشار وارد بر سطح گویند که یک کمیت نرده‌ای است. ✓ در جامدهای همگن و توپر (مانند استوانه قائم، مکعب و مکعب مستطیل) می‌توان از رابطه $P = \rho gh$ نیز استفاده کرد.	در جامدات
$P = \rho gh + P_0$ P : فشار (Pa) (پاسکال) ρ : چگالی مایع ($\frac{kg}{m^3}$) g : شتاب گرانش زمین ($\frac{N}{kg}$) h : ارتفاع مایع (m) P_0 : فشار اتمسفر (Pa)	✓ فشار مایع به عمق و چگالی مایع بستگی دارد. ✓ در مایع ساکن، فشار در نقاط هم‌عمق برابر است. ✓ در هر نقطه درون مایع ساکن فشار در تمام راستاها یکسان وارد می‌شود.	فشار در مایعات

پاسخ تشریحی:

نیروی که ظرف به سطح افقی وارد می‌کند به اندازه W_1 افزایش می‌یابد و افزایش نیروی وارد بر کف ظرف برابر است با:

$$A = 2cm^2 = 2 \times 10^{-4} m^2$$

$$A = (0.1m)^2 = 0.01m^2$$

$$W_1 \times \frac{0.01}{2 \times 10^{-4}} = W_1 \times \frac{100}{2} = 50 W_1$$

انرژی جنبشی

هر جسمی که در حال حرکت است، دارای انرژی جنبشی است و اگر جسمی ساکن باشد انرژی جنبشی آن صفر است.
نکته ۱: انرژی جنبشی یک جسم متحرک از رابطه زیر به دست می آید:

$$K = \frac{1}{2}mv^2 \rightarrow \begin{matrix} \text{سرعت جسم } \left(\frac{m}{s}\right) \\ \text{جرم جسم } (kg) \end{matrix}$$

← انرژی جنبشی (J)

نکته ۲: انرژی جنبشی کمیتی نرده ای و همواره نامنفی است.

نکته ۳: انرژی جنبشی یک جسم به جرم و تندی آن وابسته بوده و به جهت حرکت آن بستگی ندارد.

پاسخ تشریحی

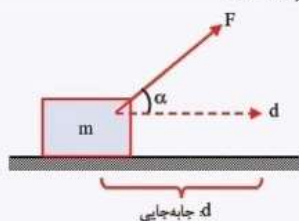
با توجه به اینکه تغییر تندی داشته ایم با نوشتن اختلاف آن ها در رابطه انرژی جنبشی، میزان افزایش انرژی جنبشی یعنی ۴ ژول به دست می آید، بنابراین رابطه را دو بار نوشته و از هم کم می کنیم:

$$\Delta K = \frac{1}{2}m(v_2^2 - v_1^2) = \frac{1}{2}m(6^2 - 2^2) = 4 \Rightarrow 16m = 4$$

$$\Rightarrow m = \frac{1}{4}kg = 250g$$

۱- هنگامی که مطابق شکل مقابل، نیروی F به یک جسم وارد شود و آن را به اندازه d جابه جا کند، کار نیروی F برابر است با:

$$W = F \cdot d \cos \alpha$$

در رابطه فوق، F اندازه نیروی وارد بر جسم، d اندازه جابه جایی آن و α زاویه بین نیرو و جابه جایی است.

۲- مطابق رابطه $W = F \cdot d \cos \alpha$ ، هر ژول معادل (متر $\times$ نیوتون) است.

۳- باتوجه به زاویه α ، کار انجام شده می تواند مثبت، منفی یا صفر باشد.

$$0^\circ \leq \alpha < 90^\circ \Rightarrow \cos \alpha > 0 \Rightarrow W > 0$$

$$\alpha = 90^\circ \Rightarrow \cos \alpha = 0 \Rightarrow W = 0$$

$$90^\circ < \alpha \leq 180^\circ \Rightarrow \cos \alpha < 0 \Rightarrow W < 0$$

کار نیروی اصطکاک جنبشی: باتوجه به این که نیروی اصطکاک در خلاف جهت حرکت جسم است، $\cos \alpha = -1$ خواهد بود و در نتیجه کار آن منفی می باشد.

$$W_{f_k} = f_k d \cos 180^\circ \Rightarrow W_{f_k} = -f_k d$$

نیروی مقاومت هوا: نیروی مقاومت هوا هم مانند اصطکاک در خلاف جهت حرکت جسم است، بنابراین کار آن منفی خواهد بود. اگر این نیرو را با f_D نشان دهیم، داریم:

$$W_{f_D} = -f_D d$$

۴- مطابق قضیه کار و انرژی جنبشی، کار کل انجام شده روی یک جسم برابر تغییرات انرژی جنبشی آن است.

$$W_{\text{کل}} = \Delta K = \frac{1}{2}m(v_2^2 - v_1^2)$$

۵- مطابق رابطه فوق، اگر کار کل انجام شده روی یک جسم صفر باشد، یا تندی اولیه و تندی ثانویه جسم برابر است یا تندی حرکت و انرژی جنبشی آن ثابت است. اگر کار کل مثبت باشد، تندی و انرژی جنبشی افزایش می یابند و اگر کار کل منفی باشد، تندی و انرژی جنبشی کاهش می یابند.

۶- دقت کنید کار کل انجام شده روی جسم به طور مستقیم اطلاعاتی در مورد انرژی پتانسیل و انرژی مکانیکی جسم به ما نمی دهد.

مثال:

تندی حرکت اتومبیلی به جرم 1000 kg از $20 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ به $30 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ می‌رسد. کار کل انجام شده روی اتومبیل چند ژول است؟

$$W_{\text{کل}} = \frac{1}{2} m (v_f^2 - v_i^2) = \frac{1}{2} \times 1000 \times (30^2 - 20^2) = 250000 \text{ J}$$

مثال:

یک چتر باز به جرم 80 kg از ارتفاع 1000 متری از سطح زمین بدون تندی اولیه شروع به سقوط می‌کند. اگر چتر باز با تندی $4 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ به سطح زمین برسد، کار

نیروی مقاومت هوا روی چتر باز چند ژول بوده است؟ $\left(g = 10 \frac{\text{N}}{\text{kg}} \right)$

بانوجه به این که فقط نیروهای وزن و مقاومت هوا روی جسم کار انجام می‌دهند، کار کل انجام شده روی آن برابر مجموع کار نیروی وزن و کار نیروی مقاومت هوا است.

در ادامه با استفاده از قضیه کار و انرژی جنبشی می‌توان نوشت:

$$\begin{aligned} \begin{cases} W_{\text{کل}} = W_{\text{mg}} + W_{f_d} \\ W_{\text{کل}} = \frac{1}{2} m (v_f^2 - v_i^2) \end{cases} &\Rightarrow W_{\text{mg}} + W_{f_d} = \frac{1}{2} m (v_f^2 - v_i^2) \\ \Rightarrow +mgh + W_{f_d} &= \frac{1}{2} m (v_f^2 - v_i^2) \\ \Rightarrow 80 \times 10 \times 1000 + W_{f_d} &= \frac{1}{2} \times 80 \times (4^2 - 0) \\ \Rightarrow 800000 + W_{f_d} &= 640 \\ \Rightarrow W_{f_d} &= -799360 \text{ J} \end{aligned}$$

پاسخ تشریحی:

تمام نکات لازم را در درسنامه گفتیم، حال با نوشتن قضیه کار و انرژی جنبشی و کاربر آیند خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} F \cdot d \cdot \cos 60^\circ - f_k d &= \frac{1}{2} m \left(\left(\frac{2}{5} \right)^2 - (0)^2 \right) \\ \Rightarrow 40 \times 5 \times \frac{1}{2} - \Delta f_k &= 4 \times 6 / 25 = 25 \\ \Rightarrow \Delta f_k = 75 &\Rightarrow f_k = 15 \text{ N} \end{aligned}$$

۴ | ۷۳

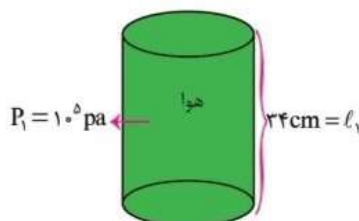

$$PV = nRT$$

رابطه بین پارامترهای ترمودینامیکی یک گاز (P, V, T) در یک حالت توسط معادله حالت مشخص می‌شود:

پاسخ تشریحی:

ابتدا توجه کنید که فرآیند همدماست و با توجه به شکل می‌توان رابطه را به صورت زیر بازنویسی کرد:

$$T_f = T_i$$

$$\frac{P_1 V_1}{T_1} = \frac{P_2 V_2}{T_2}$$

$$\ell_1 = 40 \text{ cm}$$

$$P_1 = ? \text{ cmHg}$$

$$\Rightarrow P_1 \ell_1 = P_2 \ell_2$$

$$\Rightarrow 1.5 \times 34 \text{ cm} = P_2 \times 40 \text{ cm}$$

$$\Rightarrow P_2 = \frac{34}{40} \times 1.5 \text{ Pa}$$

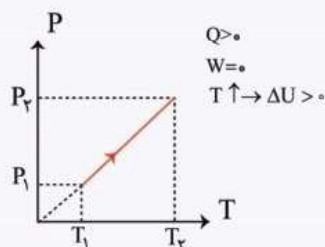
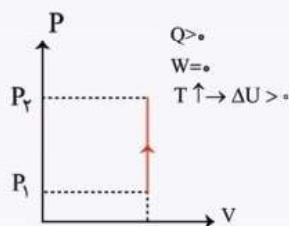
$$\Rightarrow P_2 = \frac{\frac{34}{40} \times 1.5}{1360} \text{ cmHg} = \frac{1.5}{160} = \frac{1000}{16} = \frac{125}{2} = 62.5 \text{ cmHg}$$

۱ | ۷۴

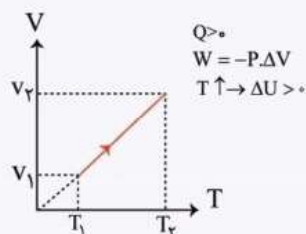
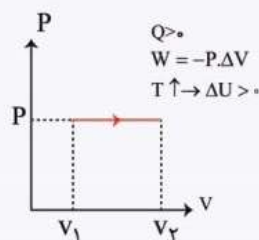
فرایند هم حجم (مجم ثابت): در این فرایند حجم دستگاه ثابت است. بنابراین در این فرایند کار صفر است.

برای مقدار معینی از گاز کامل، در فرایند هم حجم، اگر گاز گرما بگیرد، فشار و دمای آن هر دو افزایش می یابند و اگر گرما از دست بدهد، فشار و دمای آن هر دو کاهش می یابند.

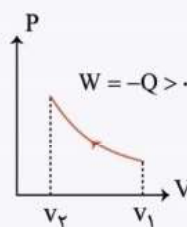
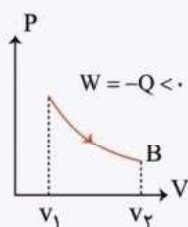
فرایند هم فشار (فشار ثابت): در این فرایند فشار دستگاه ثابت است.

برای مقدار معینی از گاز کامل، در فرایند هم فشار، اگر گاز گرما بگیرد، حجم و دمای آن هر دو افزایش می یابند و اگر گرما از دست بدهد، حجم و دمای آن هر دو کاهش می یابند.

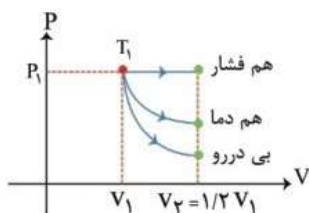
فرایند هم دما (دما ثابت): در این فرایند دمای دستگاه ثابت است. برای مقدار معینی از گاز کامل، در فرایند هم دما، فشار و حجم با هم رابطه معکوس دارند.

اگر گاز گرما بگیرد، حجم آن افزایش یافته و فشار آن کاهش می یابد و اگر گاز گرما از دست بدهد، حجم آن کاهش یافته و فشار آن افزایش می یابد. به کمک قانون اول ترمودینامیک می توان نشان داد که در فرایند هم دما $Q = -W$ و یا $W = -Q$

پاسخ تشریحی:

با توجه به نکات گفته شده در درسنامه و نمودار زیر که هر فرآیند را مشخص کرده‌ایم درستی یا نادرستی هر گزینه را بررسی می‌کنیم:

الف) درست

ب) نادرست

پ) درست

ت) نادرست

۴ | ۷۵

پاسخ تشریحی:

برای فرآیند AB به چند برابری حجم (چون فشار ثابت است) و برای فرآیند BC به چند برابری فشار (چون حجم ثابت است) دقت کنید:

$$U \propto PV$$

$$U_B = 3U_A$$

$$U_B = \frac{5}{3}U_C$$

پاسخ تشریحی:

در جدول تناوبی امروزی، عناصر بر اساس افزایش عدد اتمی چیده شده‌اند. هر ردیف افقی جدول که نشان‌دهندهٔ افزایش عدد اتمی است، دوره (تناوب) نامیده می‌شود. در حالی که هر ستون نشان‌دهندهٔ عناصر با خواص شیمیایی مشابه بوده و گروه نامیده می‌شود. علاوه بر این، عناصر جدول تناوبی بر اساس رفتار آن‌ها به ۳ دسته فلز، شبه فلز و نافلز دسته‌بندی می‌شوند. فلزها به طور عمده در سمت چپ و مرکز جدول تناوبی جای گرفته‌اند و اتم آن‌ها در واکنش‌های شیمیایی دچار اکسایش شده و الکترون از دست می‌دهد. اما نافلزها در سمت راست و بالای جدول تناوبی قرار گرفته و اتم آن‌ها در واکنش‌های شیمیایی با به اشتراک گذاشتن یا گرفتن الکترون به آرایش گازهای نجیب می‌رسند. شبه فلزها همانند پلی میان فلزها و نافلزها قرار دارند؛ به طوری که خواص فیزیکی آن‌ها بیشتر شبیه فلزها بوده و رفتار شیمیایی آن‌ها همانند نافلزهاست.

برای به دست آوردن شمارهٔ گروه عناصر در جدول تناوبی با استفاده از عدد اتمی آن‌ها می‌توان از فرمول زیر بهره برد:

(عدد اتمی عنصر موردنظر - عدد اتمی گاز نجیب هم دوره عنصر) - ۱۸ = شماره گروه

حال با توجه به عدد اتمی عناصر شماره گروه آن‌ها را پیدا می‌کنیم:

$${}_{16}X: 18 - (18 - 16) = 16$$

$${}_{19}Y: 18 - (36 - 19) = 1$$

$${}_{31}Z: 18 - (36 - 31) = 13$$

$${}_{37}W: 18 - (54 - 37) = 1$$

عنصر ${}_{16}X$ معادل گوگرد بوده که دومین عنصر گروه ۱۶ و نوعی نافلز است.

عناصر ${}_{19}Y$ و ${}_{37}W$ به ترتیب معادل پتاسیم و روبیدیم بوده که جزو فلزهای قلیایی محسوب می‌شوند.

یادآوری: فلزهای قلیایی در بین عناصر هم‌دوره خود بیشترین خصلت فلزی و تمایل به از دست دادن الکترون را دارند.

عنصر ${}_{31}Z$ معادل گالیوم بوده که سومین عنصر گروه ۱۳ است و نوعی فلز محسوب می‌شود که همانند اغلب فلزها با از دست دادن الکترون نمی‌تواند به آرایش گاز نجیب قبل از خود برسد.

پاسخ تشریحی:

عبارت‌های دوم، سوم و چهارم درست هستند.

به افزایش مقدار نوعی ایزوتوپ در مخلوط ایزوتوپ‌های آن غنی‌سازی ایزوتوپی گفته می‌شود. اورانیم شناخته شده ترین فلز پرتوزایی است که یکی از ایزوتوپ‌های آن اغلب به عنوان سوخت در راکتور اتمی به کار می‌رود.

بررسی موارد:

- از ایزوتوپ ${}^{235}U$ به منظور سوخت استفاده می‌شود که فراوانی این ایزوتوپ در یک نمونه طبیعی از اورانیم از ۷/۰ درصد کمتر است.
- همانطور که اشاره شد اورانیم شناخته شده ترین فلز پرتوزای جدول تناوبی است نه عنصر!! البته بنا به کلید سازمان سنجش ناچار به درست گرفتن این عبارت هستیم!!!!

- از این ایزوتوپ برای تولید سوخت هسته‌ای در واکنشگاه هسته‌ای و تامین انرژی الکتریکی می‌توان بهره برد.

- غنی‌سازی ایزوتوپی یکی از مهم ترین مراحل تولید سوخت هسته‌ای است.

عبارت‌های دوم، سوم و چهارم درست هستند.

بررسی موارد:

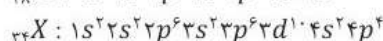
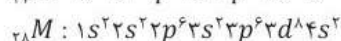
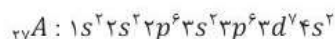
- عدد اتمی عنصر ${}_{28}^{64}M$ بین ۱۸ (عدد اتمی گاز نجیب دوره سوم) و ۳۶ (گاز نجیب دوره چهارم) قرار داشته پس این عنصر در دوره چهارم جدول جای گرفته است. برای تعیین گروه از فرمول زیر استفاده می‌کنیم:

(عدد اتمی عنصر مورد نظر - عدد اتمی گاز نجیب هم دوره عنصر) = ۱۸ = شماره گروه

$${}_{28}^{64}M: 18 - (36 - 28) = 10$$

پس این عنصر در دوره چهارم و گروه دهم جدول تناوبی جای داشته و معادل نیکل است.

- آرایش الکترونی این اتم‌ها به صورت زیر است:

زیرلایه با $l = 0$ و $n = 4$ معادل $4s$ بوده که این زیرلایه در همه اتم‌های فوق دارای ۲ الکترون است.

- یون X^{2-} معادل یون سلنیم بوده که با گرفتن دو الکترون به آرایش گاز نجیب بعد از خود (Kr) رسیده و همه زیرلایه‌های آن پر است.

- زیرلایه با $l = 2$ معادل زیرلایه d بوده که در عناصر A و M به ترتیب ۷ و ۸ الکترون در خود جای داده است.

- ایزوتوپ‌های یک عنصر دارای عدد اتمی (Z) یکسان اما عدد جرمی (A) متفاوت هستند. به دیگر سخن ایزوتوپ‌ها، اتم‌های یک عنصر هستند که در شمار نوترون‌ها تفاوت دارند. از آنجا که خواص شیمیایی اتم‌های هر عنصر به عدد اتمی آن وابسته است، ایزوتوپ‌های یک عنصر همگی خواص شیمیایی یکسانی دارند و در جدول دوره‌ای عناصر تنها یک مکان را اشغال می‌کنند. این درحالی است که همین ایزوتوپ‌ها در خواص فیزیکی وابسته به جرم، مانند چگالی با یکدیگر تفاوت دارند.

با توجه به توضیحات بالا این دو عنصر ایزوتوپ یکدیگر نیستند؛ زیرا تعداد پروتون متفاوتی دارند.

پاسخ تشریحی:

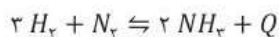
فریتس هابر نخستین دانشمندی بود که توانست گاز آمونیاک را به صورت صنعتی تولید کند و در این راه با دو چالش اساسی روبرو بود:

۱- واکنش در دما و فشار اتاق انجام نمی‌شد.

هابر سرانجام دریافت که اگر مخلوط این گازها از روی ۱ ورقه آهنی (کاتالیزگر) در دما و فشار مناسب عبور داده شود با انجام واکنش مقدار قابل توجهی آمونیاک تولید می‌شود. (در شرایط بهینه حدود ۲۸ درصد حجم گازها را آمونیاک تشکیل می‌دهد).

۲- چگونه می‌توان آمونیاک را از مخلوط واکنش جدا کرد؟

گازهای نیتروژن و هیدروژن براساس واکنش تعادلی زیر به آمونیاک تبدیل می‌شوند.

ابتدا تعداد مول‌های هر ذره را در حالت تعادل حساب می‌کنیم:

$$H_2: \text{ذره } 27 \sim 5/4 \text{ mol}$$

$$N_2: \text{ذره } 9 \sim 1/8 \text{ mol}$$

$$NH_3: \text{ذره } 6 \sim 1/2 \text{ mol}$$

حال با فرض انجام کامل واکنش حساب می‌کنیم چند مول دیگر آمونیاک می‌تواند تولید شود.

$$? \text{ mol } NH_3 = 1/8 \text{ mol } N_2 \times \frac{2 \text{ mol } NH_3}{1 \text{ mol } N_2} = 3/6 \text{ mol}$$

پس مول نهایی آمونیاک برابر با $4/8 + (3/6 + 1/2)$ خواهد بود.

 بررسی سادگریدها:

۱ با توجه به آمونیاک تولیدشده مول نیتروژن مصرفی را محاسبه می‌کنیم:

$$? \text{ mol } N_2 = \frac{1}{2} \text{ mol } NH_3 \times \frac{1 \text{ mol } N_2}{2 \text{ mol } NH_3} = 0.6 \text{ mol}$$

پس مول ابتدایی نیتروژن $(0.6 + 1/8) \times 4/2$ بوده است.

۲ با توجه به آمونیاک تولید شده مول هیدروژن مصرفی را محاسبه می‌کنیم:

$$? \text{ mol } H_2 = \frac{1}{2} \text{ mol } NH_3 \times \frac{3 \text{ mol } H_2}{2 \text{ mol } NH_3} = 1.8 \text{ mol}$$

پس مول ابتدایی نیتروژن $(5/4 + 1/8) \times 2/2$ بوده است.

۳ این تعادل گرماده بوده و با افزایش دما در جهت مصرف گرما (واکنش برگشت) حرکت کرده و در نتیجه مول فراورده کاهش پیدا می‌کند.

دما با ثابت تعادل واکنش‌های گرماگیر رابطه مستقیم و با ثابت تعادل واکنش‌های گرماده رابطه عکس دارد.

۲ ۸۰

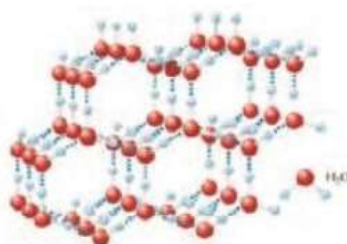
 پاسخ تشریحی:

عبارت‌های اول، دوم و چهارم درست هستند

آب تنها ماده‌ای است که به هر سه حالت جامد، مایع و گاز (بخار) در طبیعت یافت می‌شود. آب ویژگی‌های گوناگون و شگفت‌انگیزی دارد. از جمله آنها توانایی حل کردن اغلب مواد، افزایش حجم هنگام انجماد و داشتن نقطه جوش بالا و غیر عادی است.

 بررسی موارد:

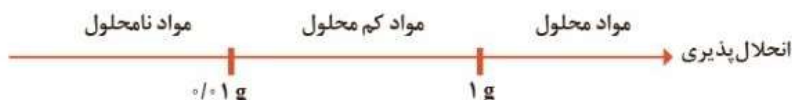
- مولکول‌های آب در حالت بخار جدا از هم هستند، گویی پیوندهای هیدروژنی میان آن‌ها وجود ندارد. در این حالت مولکول‌های آب آزادانه و نامنظم از جایی به جای دیگر انتقال می‌یابند. در حالت مایع با اینکه مولکول‌ها با یکدیگر پیوندهای هیدروژنی قوی دارند، اما روی هم می‌لغزند و جابه‌جا می‌شوند. برخلاف آن ساختار یخ منظم است و در آن مولکول‌های آب در جاهای به نسبت ثابتی قرار دارند. در واقع در ساختار یخ هر اتم اکسیژن به ۲ اتم هیدروژن با پیوند اشتراکی و به ۲ اتم هیدروژن دیگر با پیوند هیدروژنی متصل است.
- همانطور که اشاره شد یکی از ویژگی‌های آب افزایش حجم هنگام انجماد بوده که باعث می‌شود جرم یکسانی از مولکول‌های آب هنگام تبدیل به یخ، حجم بیشتری اشغال کرده و چگالی کاهش یابد.
- در ساختار یخ هر اتم هیدروژن از طریق یک پیوند هیدروژنی و هر اتم اکسیژن نیز از طریق دو پیوند هیدروژنی با مولکول‌های دیگر در ارتباط بوده و پیوندهای اشتراکی در این ارتباط بی‌تاثیر هستند!!
- همانطور که از ساختار زیر مشخص است، مولکول‌های آب به‌گونه‌ای قرار گرفته‌اند که اتم‌های اکسیژن در رأس حلقه‌های شش‌ضلعی و اتم‌های هیدروژن در وسط اضلاع جای دارند.

- در حالت مایع بین مولکول‌های آب پیوند هیدروژنی قوی وجود دارد. اما مولکول‌ها به راحتی روی هم می‌لغزند و جابه‌جا می‌شوند.

پایه شیمی

به حداکثر جرمی از یک ماده که می‌توان بدون تشکیل رسوب در ۱۰۰ گرم آب حل کرد، انحلال پذیری آن ماده گفته می‌شود. مواد بر اساس مقدار انحلال پذیری خود به سه دسته محلول، کم محلول و نامحلول طبقه‌بندی می‌شوند.

انحلال پذیری اکثر نمک‌ها با دما رابطه مستقیم داشته و با بالا رفتن دما، انحلال پذیری آن‌ها افزایش می‌یابد و انحلال پذیری برخی نمک‌ها مانند لیتیم سولفات نیز، با افزایش دما کاهش پیدا می‌کند. همچنین دما تاثیر خاصی بر انحلال پذیری برخی نمک‌ها مانند سدیم کلرید ندارد. برای نمک‌هایی که انحلال پذیری آن‌ها در دماهای مختلف خطی است می‌توان با استفاده از رابطه زیر معادله انحلال پذیری آن‌ها را به دست آورد:

$$S = \frac{S_2 - S_1}{\theta_2 - \theta_1} \theta + b$$

در این معادله، S_1 و S_2 نماد انحلال پذیری در شرایط ۱ و ۲ و θ_1 و θ_2 نیز معادل دمای حالت اول و دوم هستند.

انحلال پذیری در یک دما از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\text{انحلال پذیری} = \frac{\text{مقدار نمک حل شده}}{\text{مقدار آب}} \times 100$$

در محلول اول در دمای ۷۵ درجه از ۷۵ گرم محلول، ۲۵ گرم آن نمک و ۵۰ گرم باقی مانده آب است. پس انحلال پذیری نمک در این دما را محاسبه می‌کنیم:

$$S_1 = \frac{25}{50} \times 100 = 50 \text{ g}$$

در ۵۰ گرم محلول سیر شده در دمای صفر درجه، ۱۳/۵ گرم نمک و ۳۶/۵ گرم آب وجود دارد. پس انحلال پذیری نمک در این دما را محاسبه می‌کنیم:

$$S_2 = \frac{13/5}{36/5} \times 100 \approx 37 \text{ g}$$

در پایان با توجه به فرمول معادله انحلال پذیری ضریب θ را به دست می‌آوریم:

$$\frac{S_2 - S_1}{\theta_2 - \theta_1} = \frac{37 - 50}{0 - 75} \approx 0/17$$

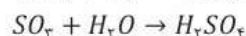
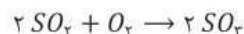
همه عبارت‌های داده شده درست هستند.

پیرسی موارد:

- این نکته را به خاطر داشته باشید که در مولکول‌ها و یون‌های چنداتمی، عنصری که در سمت چپ نوشته می‌شود (بجز هیدروژن) اتم مرکزی است. برای مثال در H_2O ، NH_3 و HCN به ترتیب عناصر O ، N و C اتم مرکزی هستند.

- آلاینده‌هایی که از سوختن سوخت‌های فسیلی وارد هوا کره می‌شوند و بالا می‌روند سرانجام باید به زمین برگردند. این آلاینده‌ها به طور عمده شامل اکسیدهای اسیدی NO_2 و SO_2 هستند که هنگام بارش در آب حل می‌شوند و باران اسیدی تولید می‌کنند.

نکته: گازهای SO_2 و NO_2 طی واکنش‌های زیر به ترتیب به سولفونیک اسید و نیتریک اسید تبدیل می‌شوند.

یادآوری: سولفوریک اسید و نیتریک اسید از اسیدهای قوی بوده و درجه یونش آن ها تقریباً برابر ۱ است.

- سوختن واکنشی شیمیایی است که در آن یک ماده با اکسیژن به سرعت واکنش می دهد و بخشی از انرژی شیمیایی آن به صورت گرما و نور آزاد می شود.

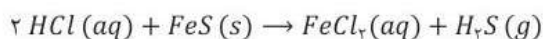
منیزیم، گوگرد و سدیم هنگام سوختن به ترتیب نورهای سفید، بنفش و زرد تولید می کنند.

- گاز نیتروژن فراوان ترین جزء سازنده هواکره بوده که در مقایسه با اکسیژن از نظر شیمیایی غیر فعال و واکنش ناپذیر است. برای نمونه مخلوطی از گازهای اکسیژن و هیدروژن در حضور کاتالیزگر یا جرقه در یک واکنش سریع و شدید منفجر می شود و آب تولید می کند اما در مخلوطی از گازهای نیتروژن و هیدروژن حتی در حضور کاتالیزگر یا جرقه هیچ واکنشی رخ نمی دهد. از این رو گاز نیتروژن به جو بی اثر شهرت یافته است و در محیط هایی که گاز اکسیژن عامل ایجاد تغییر شیمیایی است به جای آن از گاز نیتروژن استفاده می کنند.

۱۸۳

پاسخ تشریحی

ابتدا براساس واکنش موازنه شده، مقدار آهن (II) سولفید خالص مصرف شده را محاسبه می کنیم:

$$? g \text{ FeS} = 448 \text{ ml H}_2\text{S} \times \frac{1 \text{ mol H}_2\text{S}}{22400 \text{ ml H}_2\text{S}} \times \frac{1 \text{ mol FeS}}{1 \text{ mol H}_2\text{S}} \times \frac{88 \text{ g FeS}}{1 \text{ mol FeS}} = 1/76 \text{ g}$$

حال با فرمول زیر درصد خلوص آهن (II) سولفید مصرف شده را بدست می آوریم:

$$\text{درصد خلوص} = \frac{\text{جرم ماده خالص}}{\text{جرم ماده ناخالص}} \times 100 = \frac{1/76}{3/15} \times 100 \approx 56$$

در قدم پایانی با توجه به مقدار هیدروژن سولفید تولید شده، جرم آهن (II) کلرید تولید شده را حساب می کنیم:

$$? g \text{ FeCl}_2 = 448 \text{ ml H}_2\text{S} \times \frac{1 \text{ mol H}_2\text{S}}{22400 \text{ ml H}_2\text{S}} \times \frac{1 \text{ mol FeCl}_2}{1 \text{ mol H}_2\text{S}} \times \frac{127 \text{ g FeCl}_2}{1 \text{ mol FeCl}_2} = 2/54 \text{ g}$$

۳۸۴

پاسخ تشریحی

عبارت های اول، دوم و چهارم درست هستند.

روندهای تناوبی در جدول بر اساس کمیت هایی قابل توضیح هستند. یکی از این کمیت ها شعاع اتمی است. در یک گروه از جدول تناوبی با افزایش عدد اتمی، شعاع اتمی نیز افزایش پیدا می کند و در یک دوره از جدول تناوبی، با افزایش عدد اتمی شعاع اتمی پیوسته کاهش پیدا می کند.

خاصیت فلزی (از دست دادن الکترون) با شعاع رابطه مستقیم و خاصیت نافلزی (گرفتن الکترون) با شعاع رابطه عکس دارد. فلزهای قلیایی خاکی در گروه دوم جدول تناوبی قرار گرفته و اغلب (بجز برلیوم) با از دست دادن دو الکترون به آرایش گاز نجیب قبل از خود می‌رسند.

بررسی موارد:

- در عناصر یک گروه از بالا به پایین تعداد لایه‌های الکترونی و به تبع آن شعاع اتمی افزایش پیدا می‌کند.
- در عناصر یک گروه از بالا به پایین، با افزایش شعاع و کاهش جاذبه هسته روی لایه آخر الکترونی، تمایل به از دست دادن الکترون و خاصیت فلزی افزایش پیدا می‌کند.
- در عناصر یک گروه تعداد الکترون‌های ظرفیتی برابر بوده و این تعداد برای فلزهای قلیایی خاکی برابر ۲ است.

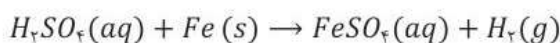

لزوما همه عناصری که تعداد الکترون ظرفیتی برابری دارند متعلق به یک گروه از جدول تناوبی نیستند. برای مثال آلومینیم و اسکندیم هر دو در لایه ظرفیت خود دارای ۳ الکترون بوده ولی به ترتیب به گروه ۱۳ و ۳ جدول تناوبی تعلق دارند. - با افزایش دوره در عناصر یک گروه و افزایش عدد اتمی تعداد پروتون در هسته (که نوعی ذره زیراتمی با بار مثبت است) افزایش پیدا می‌کند.

۱۸۵

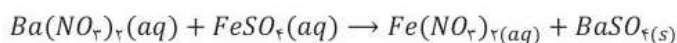
پایه تشریحی:

واکنش‌های شیمیایی همیشه مطابق آنچه انتظار می‌رود پیش نمی‌روند؛ زیرا ممکن است واکنش‌دهنده‌ها ناخالص باشند یا ممکن است واکنش به طور کامل انجام نشود، حتی گاهی نیز همزمان با آن واکنش‌های ناخواسته دیگری انجام می‌شود. با این توصیف مقدار واقعی فرآورده از مقدار مورد انتظار کمتر است. در واقع بازده درصدی واکنش‌های شیمیایی از ۱۰۰ کمتر است. ابتدا با استفاده از مقدار سولفوریک اسید (اسید قوی دو ظرفیتی)، مول آهن (II) سولفات تولید شده را محاسبه می‌کنیم:

$$? \text{ mol } FeSO_4 = 0.4 \text{ mol } H_2SO_4 \times \frac{1 \text{ mol } FeSO_4}{1 \text{ mol } H_2SO_4} = 0.4 \text{ mol}$$

در قدم بعد با توجه به معادله موازنه شده، مقدار نظری باریم سولفات تولید شده را به دست می‌آوریم:

$$? \text{ g } BaSO_4 = 0.4 \text{ mol } FeSO_4 \times \frac{1 \text{ mol } BaSO_4}{1 \text{ mol } FeSO_4} \times \frac{233 \text{ g } BaSO_4}{1 \text{ mol } BaSO_4} = 93.2 \text{ g}$$

در قدم پایانی با توجه به فرمول بازده درصدی، مقدار عملی باریم سولفات تولید شده را حساب می‌کنیم:

$$\text{بازده واکنش} = \frac{\text{مقدار عملی}}{\text{مقدار نظری}} \times 100 \Rightarrow 62.5 = \frac{\text{مقدار عملی}}{93.2 \text{ g}} \times 100 \Rightarrow \text{مقدار عملی} = 58.25 \text{ g}$$

۳۸۶

عبارت‌های اول، دوم و چهارم درست هستند.

بررسی موارد:

- مولکول‌های دو اتمی به صورت AB یا A_2 یافت می‌شوند که در این بین، در مولکول‌هایی با فرم AB (مولکول‌های ناجورهسته) الکترون‌ها به صورت یکنواخت دور هسته‌ها پخش نشده و مولکول قطبی است. اما در مولکول‌هایی با فرم A_2 (مولکول‌های جورهسته) الکترون‌ها به صورت متقارن و یکنواخت توزیع شده، مولکول ناقطبی بوده و در میدان الکتریکی جهت‌گیری پیدا نمی‌کند.

مولکول‌های سه اتمی به صورت ABC یا AB_2 و یا A_3 یافت می‌شوند. مولکول‌هایی به فرم ABC مانند HCN یا SCO لزوماً قطبی بوده و در میدان الکتریکی جهت‌گیری پیدا می‌کنند. مولکول‌هایی به فرم AB_2 در صورت حضور الکترون ناپیوندی روی اتم مرکزی (مانند NO_2 یا SO_2) قطبی و خمیده بوده و در غیر این صورت (مانند CS_2 یا CO_2) ناقطبی و خطی خواهند بود.

با توجه به توضیحات داده شده، مولکول با فرم AD_3 و خطی لزوماً ناقطبی است.

- برای مثال در مولکول CO_2 ساختار خطی بوده و هر دو عنصر متعلق به یک دوره (دوره دوم) هستند.

- برای مثال در مولکول CS_2 شعاع اتمی D از A بیشتر است.

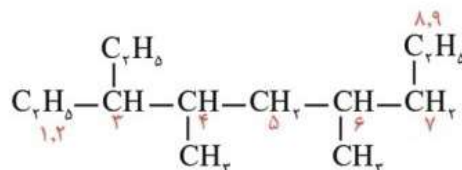
- هم در CO_2 و هم در CS_2 ، روی اتم‌های اطراف اتم مرکزی جفت الکترون ناپیوندی حضور دارد.

۲۱ ۸۷

پایه تشریحی

آلکان‌ها دسته‌ای از هیدروکربن‌ها هستند و در آن‌ها هر اتم کربن با چهار پیوند یگانه به اتم‌های کناری متصل شده است. متان ساده‌ترین و نخستین عضو خانواده آلکان هاست.

برای نامگذاری آلکان موردنظر ابتدا زنجیر اصلی را شماره گذاری می‌کنیم:

توجه: با توجه به تراکم بیشتر شاخه‌ها در سمت چپ، شماره گذاری را از این سمت آغاز می‌کنیم.

بنابراین نام آلکان مقابل به صورت ۳-اتیل، ۴-متیل، ۶-دی متیل نونان خواهد بود.

مواد ایزومر (همپار) دارای فرمول مولکولی یکسان و فرمول ساختاری متفاوت هستند. فرمول مولکولی این هیدروکربن به صورت $C_{13}H_{28}$ بوده و جرم مولی آن برابر $184 g \cdot mol^{-1}$ است. پس همپار آن نیز دارای جرم مولی $184 g \cdot mol^{-1}$ است.

شاخه فرعی متیل روی کربن شماره ۱ و ۲ و شاخه اتیل روی کربن شماره ۱، ۲، ۳ و ۴ نمی‌تواند قرار بگیرد.

۳ ۸۸

پایه تشریحی

گرما را با نماد Q نشان می‌دهند که واحد آن در SI ژول J است.

برای حساب کردن گرمای جذب یا آزاد شده در فرایندهایی با تغییر دما، می‌توان از رابطه $Q = mc\Delta\theta$ استفاده کرد.

در این رابطه c معادل ظرفیت گرمایی ویژه یا همان گرمای ویژه است که مقدار این کمیت، انرژی لازم برای افزایش دمای یک گرم از نوعی ماده را به اندازه $1^\circ C$ یا $1 K$ نشان می‌دهد.

حال با استفاده از رابطه بالا مقدار گرمای ویژه آلومینیم را محاسبه می‌کنیم:

$$Q = mc\Delta\theta \Rightarrow 18200 = 1000 \times c \times 20 \Rightarrow c = 0.91 J \cdot g^{-1} \cdot K^{-1}$$

یادآوری: در برخی موارد برای بیان گرما از واحد کالری (cal) استفاده می‌شود. $1 cal = 4/18 J$

پاسخ تشریحی:

آرایش ویژه‌ای از اتم‌ها که به مولکول‌های دارای آن ویژگی‌های خاصی می‌دهد، گروه عاملی نامیده می‌شود. به طور مثال می‌توان به ۲-هیتانول (نوعی کتون سیرشده) در میخک، بنزالدهید (نوعی آلدهید آروماتیک) در بادام، نوعی ترکیب الکلی در گشنیز، نوعی ترکیب اتری در رازیانه، نوعی ترکیب کتونی در زردچوبه و نوعی ترکیب آلدهیدی در دارچین اشاره کرد.

ترکیب‌های a, b, c و d به ترتیب دارای گروه عاملی استری، آلدهیدی، کتونی و کربوکسیل هستند.

- در یک نمونه خالص از کربوکسیل‌ها برخلاف استرها، آلدهیدها و کتون‌ها بین مولکول‌ها پیوند هیدروژنی برقرار می‌شود.
- آلدهیدها با کتون‌ها و استرها با کربوکسیلیک اسیدها به شرط داشتن تعداد کربن و پیوند دوگانه برابر همپار یا ایزومر محسوب می‌شوند.

b و c به ترتیب نوعی آلدهید و کتون سیرشده ۶ کربنه هستند که دارای فرمول مولکولی یکسان ($C_6H_{12}O$) و فرمول ساختاری متفاوت هستند.

پاسخ تشریحی:

شیمی‌دان‌ها آهنگ واکنش در گستره معینی از زمان را با نام سرعت واکنش بیان می‌کنند.

مقایسه کیفی واکنش‌های مقابل را به خاطر بسپارید:

الف) افزودن محلول سدیم کلرید به محلول نقره نترات باعث تشکیل سریع رسوب سفید رنگ نقره کلرید می‌شود.

ب) انفجار، واکنش شیمیایی بسیار سریعی است که در آن از مقدار کمی ماده متفجر شونده به حالت جامد یا مایع، حجم زیادی از گازهای داغ تولید می‌شود.

ج) بسیاری از کتاب‌های قدیمی در گذر زمان زرد و پوسیده می‌شود. این پدیده نشان می‌دهد که واکنش تجزیه سلولز کاغذ بسیار کند رخ می‌دهد.

د) اشیای آهنی در هوای مرطوب به کندی رنگ می‌زنند. رنگارنگ شده در این واکنش تدریج و شکننده است و فرو می‌ریزد.

با توجه به نمودار، غلظت ppm گازها به صورت زیر تغییر کرده است:

تغییر غلظت	غلظت ۱۲ ظهر	غلظت ۶ صبح	گاز
۰.۰۷	۰.۰۸	۰.۰۱	O_3
۰.۰۳	۰.۰۷	۰.۰۴	NO_2
۰.۰۷	۰.۰۱	۰.۰۸	NO

- بیشترین و کمترین غلظت آلاینده در هوای شهرها در طی شبانه روز به ترتیب مربوط به NO_2 و NO است.
- در صورت برابر بودن بازه زمانی نسبت سرعت‌ها صرفاً نسبت تغییرات ماده است.

حال نسبت‌های خواسته شده را محاسبه می‌کنیم:

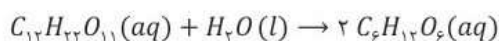
$$\frac{\frac{\text{تغییرات غلظت } NO_2}{\text{سرعت متوسط } NO_2}}{\frac{\text{تغییرات غلظت } NO}{\text{سرعت متوسط } NO}} = \frac{\frac{0.07}{6 \text{ ساعت}}}{\frac{0.07}{6 \text{ ساعت}}} = 1$$

$$\frac{\frac{\text{تغییرات غلظت } NO_2}{\text{سرعت متوسط } NO_2}}{\frac{\text{تغییرات غلظت } NO}{\text{سرعت متوسط } NO}} = \frac{\frac{0.03}{6 \text{ ساعت}}}{\frac{0.07}{6 \text{ ساعت}}} = \frac{3}{7}$$

پاسخ تشریحی:

عبارت‌های اول، دوم و سوم نادرست هستند.

قند موجود در جوانه گندم (مالتوز) مطابق واکنش زیر به گلوکز تبدیل می‌شود:

بررسی موارد:

- با توجه به تغییرات غلظت ماده a سرعت واکنش را در بازه مورد نظر محاسبه می‌کنیم:

$$\text{سرعت واکنش} = \frac{\text{تغییرات غلظت ماده } a}{\text{ضریب } a \times \text{زمان سپری شده}} = \frac{0/0.2}{600 \times 1} = 3/33 \times 10^{-5} \text{ mol.L}^{-1} \cdot \text{s}^{-1}$$

- با استفاده از مقدار گلوکز تولید شده، مول مصرف شده مالتوز را به دست می‌آوریم:

$$? \text{ mol } C_{12}H_{22}O_{11} = 0/0.2 \text{ mol } C_6H_{12}O_6 \times \frac{1 \text{ mol } C_{12}H_{22}O_{11}}{2 \text{ mol } C_6H_{12}O_6} = 0/0.1 \text{ mol } C_{12}H_{22}O_{11}$$

می‌توان نتیجه گرفت در این لحظه $0/09 - 0/01$ مول از مالتوز باقی مانده است.

- با توجه به ماده a ، سرعت واکنش در ۱۴ دقیقه ابتدایی واکنش محاسبه می‌کنیم:

$$\text{سرعت واکنش} = \frac{\text{تغییرات غلظت ماده } a}{\text{ضریب } a \times \text{زمان سپری شده}} = \frac{0/0.2}{14 \times 1} \approx 1/4 \times 10^{-3} \text{ mol.L}^{-1} \cdot \text{min}^{-1}$$

با گذر زمان و با کاهش غلظت واکنش‌دهنده‌ها، سرعت واکنش کاهش پیدا می‌کند. پس سرعت واکنش در دقیقه ۱۵ تا ۲۰ (۵ دقیقه چهارم) کمتر از $1/4 \times 10^{-3} \text{ mol.L}^{-1} \cdot \text{min}^{-1}$ خواهد بود.

- ضریب استوکیومتری و به تبع آن سرعت تولید گلوکز، دو برابر ضریب و سرعت مصرف مالتوز و آب است.

پاسخ تشریحی:

همه عبارت‌های داده شده درست هستند.

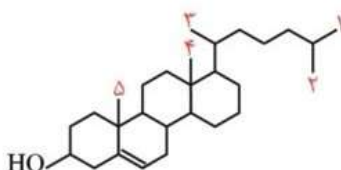
کلسترول یکی از مواد آلی موجود در غذاهای جانوری است که مقدار اضافی آن در دیوارهٔ رگ‌ها رسوب می‌کند. فرایندی که منجر به گرفتگی رگ‌ها و سکنه می‌شود.

بررسی موارد:

- این مولکول حاوی یک قسمت قطبی (گروه عاملی الکلی یا هیدروکسیل) و یک بخش ناقطبی (بخش هیدروکربنی) است که بخش ناقطبی یا همان آبگریز، به دلیل بزرگ بودن بر بخش قطبی یا آبدوست غلبه دارد.

- انرژی لازم برای شکستن یک مول پیوند در حالت گازی و تولید اتم‌های گازی مجزا، آنتالپی پیوند نامیده می‌شود. آنتالپی پیوند با مرتبهٔ پیوند رابطهٔ مستقیم و با شعاع اتم‌ها رابطهٔ عکس دارد. با توجه به اینکه مرتبهٔ پیوند $C = C$ بیشتر از باقی پیوندها است، می‌توان نتیجه گرفت که آنتالپی پیوند آن نیز بالاتر است.

- در یک ماده آلی کربن‌هایی که فقط به یک کربن دیگر اتصال یافته‌اند به صورت گروه متیل (CH_3) هستند.

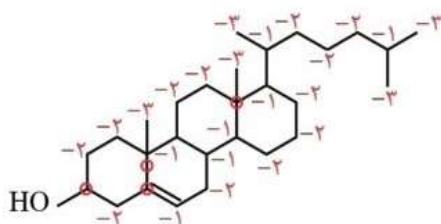

در ترکیبات آلی کربن و هیدروژن الکترون ناپیوندی ندارند. همچنین به ازای هر اکسیژن یا گوگرد ۲، به ازای هر نیتروژن یا فسفر ۱ و به ازای هر هالوژن ۳ جفت الکترون ناپیوندی خواهیم داشت.

نسبت خواسته شده در صورت سوال برابر با $\frac{5}{4} = 2/5$ است.

- کلسترول یک الکل تک عاملی سیرنشده با فرمول مولکولی $C_{27}H_{46}O$ است که در ساختار خود یک پیوند دوگانه و ۴ حلقه دارد. عدد اکسایش اتم‌های کربن در آن به شرح زیر است.

نسبت خواسته شده در صورت سوال برابر با $\frac{27}{4} = 6/5$ است.

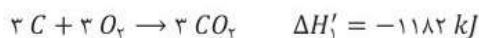
۱۹۳

پاسخ تشریحی:

آنتالپی بسیاری از واکنش‌های شیمیایی را نمی‌توان به روش تجربی اندازه‌گیری کرد، زیرا برخی از آنها مرحله‌ای از یک واکنش پیچیده هستند و برخی دیگر به آسانی انجام نمی‌شوند. شیمی‌دان‌ها برای تعیین ΔH چنین واکنش‌هایی از روش‌های دقیق دیگری همانند قانون هس (جمع‌پذیری گرمای واکنش‌ها) بهره می‌برند.

در ابتدا باید با توجه به واکنش‌های داده شده، واکنش نهایی را تشکیل دهیم.

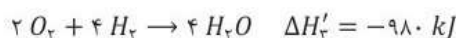
در واکنش نهایی کربن (C) با ضریب ۳ در واکنش‌دهنده‌ها وجود دارد و از طرفی این ماده صرفاً در واکنش ۱ با ضریب ۱ در واکنش‌دهنده‌ها حضور دارد. پس باید معادله ۱ را در ۳ ضرب کنیم.

در واکنش نهایی پروپان (C_3H_8) با ضریب ۱ در فراورده‌ها وجود دارد و از طرفی این ماده صرفاً در واکنش ۲ با ضریب ۱ در واکنش‌دهنده‌ها حضور دارد. پس باید معادله ۲ را در -۱ ضرب کنیم.

در واکنش نهایی هیدروژن (H_2) با ضریب ۴ در واکنش‌دهنده‌ها وجود دارد و از طرفی این ماده صرفاً در واکنش ۳ با ضریب ۱ در فراورده‌ها حضور دارد. پس باید معادله ۳ را در -۴ ضرب کنیم.

در پایان با جمع ΔH واکنش‌های تغییر یافته ΔH واکنش نهایی را محاسبه می‌کنیم:

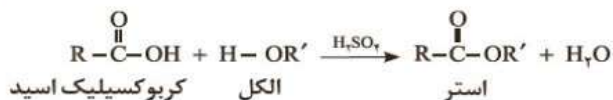
$$\Delta H_T = \Delta H'_1 + \Delta H'_2 + \Delta H'_3 = -1182 + 2056 + (-980) = -106 \text{ kJ}$$

۳۱۹۴

پاسخ تشریحی:

عبارت‌های اول، سوم و چهارم درست هستند.

یکی از ویژگی‌های مهم و کاربردی کربوکسیلیک اسیدها و الکل‌ها واکنش میان آن‌هاست. این مواد در شرایط مناسب واکنش می‌دهند و با از دست دادن آب به استر تبدیل می‌شوند. معادله زیر واکنش شیمیایی انجام شده را توصیف می‌کند:

توجه: همانطور که مشخص است کاتالیزگر این واکنش یک اسید قوی به نام سولفوریک اسید است.

بررسی موارد:

- ماده ای با فرمول مولکولی $\text{C}_7\text{H}_6\text{O}_2$ میتواند متعلق به یک استر یا کربوکسیلیک اسید سیر شده و یا یک دی الکل سیر نشده باشد.

معادله نوشتاری تولید استرهایی با این فرمول مولکولی به صورت زیر است:

متیل اتانوات $\rightarrow$ استیک اسید (اتانوئیک اسید) + متانول

اتیل متانوات $\rightarrow$ فورمیک اسید (متانوئیک اسید) + اتانول

- در استرها برخلاف کربوکسیلیک اسیدها به دلیل متصل نبودن اتم هیدروژن به اکسیژن، بین مولکولها پیوند هیدروژنی وجود ندارد.

- این استر از واکنش اتانول با فورمیک اسید یا متانول با استیک اسید حاصل می شود.

- به دلیل وجود پیوند هیدروژنی در کربوکسیلیک اسیدها برخلاف استرها، اسیدهای آلی نسبت به استرهای هم کربن با خود، نیروی بین مولکولی قوی تر و نقطه جوش بالاتری دارند.

۲۹۵

پایه تشریحی:

عبارت های سوم و چهارم درست هستند.

شواهد بسیاری در تاریخ علم وجود دارد که نشان می دهند پیش از آن که ساختار اسیدها و بازها شناخته شود، شیمی دانها افزون بر ویژگی های اسیدها و بازها، با برخی واکنش های آن ها نیز آشنا بودند. سوانت آرنیوس نخستین کسی بود که اسیدها و بازها را بر یک مبنای علمی توصیف کرد. او بر روی رسانایی الکتریکی محلول های آبی کار می کرد. یافته های تجربی او نشان داد که محلول اسیدها و بازها رسانای برق هستند، هر چند میزان رسانایی آنها با یکدیگر یکسان نیست.

بررسی موارد:

- بر اساس مدل آرنیوس می توان اسید و باز را تشخیص داد. اما نمی توان درباره میزان اسیدی یا بازی بودن یک محلول اظهار نظر کرد. بدین منظور بایستی از دستگاه پی اچ سنج یا تعیین غلظت یون هیدرونیوم محلول استفاده کرد.

- اغلب اکسیدهای فلزی (مانند BaO یا Li_2O) در هنگام حل شدن در آب با افزایش غلظت یون هیدروکسید (OH^-) باعث افزایش pH و تبدیل رنگ کاغذ pH به آبی یا بنفش می شوند، درحالی که اغلب اکسیدهای نافلزی (مانند SO_3 یا N_2O_5) در هنگام حل شدن در آب با افزایش غلظت یون هیدرونیوم (H_3O^+) باعث کاهش pH و تبدیل رنگ کاغذ pH به نارنجی یا قرمز می شوند.

- در شرایط یکسان، اسید با قدرت بیشتر (K بالاتر) به میزان بیشتری یونیده شده و غلظت یون هیدرونیوم را به مقدار بیشتری بالا می برد.

- مواد الکترولیت (مانند نمک ها، اسیدها و بازها)، موادی هستند که بر اثر انحلال یونی در آب، غلظت یون های آن را بالاتر برده و رسانایی آب را تغییر می دهند؛ به محلول این مواد محلول الکترولیت می گویند. از سوی دیگر، دسته ای از مواد وجود دارند که به صورت کاملاً مولکولی در آب حل شده و بر اثر انحلال، یون تولید نکرده و رسانایی محلول را نیز تغییر نمی دهند. به محلول این مواد، محلول غیرالکترولیت می گویند (مانند اتانول در آب).

پایه تشریحی

در برخی اسیدها (که به اسیدهای قوی شهرت دارند) هنگام انحلال در آب تقریباً همه مولکول‌های اسید دچار یونش شده به طوری که درجه یونش آن‌ها تقریباً برابر با ۱ و ثابت تعادل آن‌ها بسیار بزرگ (H_2SO_4 یا HI یا HBr یا HCl) یا بزرگ (HNO_3) است. اما در باقی اسیدها در محلول نهایی علاوه بر مقداری یون حاصل از یونش، مقدار زیادی مولکول یونیده نشده نیز یافت می‌شود که این اسیدها به اسیدهای ضعیف مشهور بوده و درجه یونش و ثابت یونش پایینی دارند. وقتی pH دو محلول برابر باشد به معنای برابر بودن غلظت یون هیدرونیوم آن دو محلول است. پس می‌توان گفت غلظت هیدرونیوم در محلول اسید ضعیف نیز برابر 0.001 مولار است.

حال با توجه به فرمول ثابت تعادل، غلظت تعادلی مولکول‌های یونیده نشده اسید ضعیف را محاسبه می‌کنیم:

$$HA \rightleftharpoons H^+ + A^- \quad K = \frac{[H^+] \times [A^-]}{[HA]} \xrightarrow{[H^+] = [A^-]} K = \frac{[H^+]^2}{[HA]} \Rightarrow 2 \times 10^{-4} = \frac{10^{-6}}{[HA]} \Rightarrow [HA] = 0.005$$

حال نسبت خواسته شده را محاسبه می‌کنیم:

$$\frac{[HA]}{[HNO_3]} = \frac{0.005}{0.001} = 5$$

پایه تشریحی

چربی‌ها را می‌توان مخلوطی از اسیدهای چرب و استرهای بلند زنجیر دانست (اسیدهای چرب کربوکسیلیک اسیدهایی با زنجیر بلند کربنی هستند). صابون جامد را از گرم کردن مخلوط روغن‌های گوناگون یا چربی مانند روغن زیتون، نارگیل و پیه با سدیم هیدروکسید تهیه می‌کنند. صابون‌های مایع نمک پتاسیم یا آمونیوم اسیدهای چرب هستند. نوعی پاک کننده که به شکل پودر عرضه می‌شود شامل مخلوط سدیم هیدروکسید و پودر آلومینیوم است. این پاک کننده برای باز کردن مجاری مسدود شده در برخی وسایل و دستگاه‌های صنعتی استفاده می‌شود.

مخلوط آلومینیوم و سدیم هیدروکسید

آب

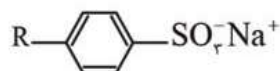

گاز هیدروژن

فرآورده‌های دیگر

پروسی ساخت پاک کننده ها

افزایش تقاضای جهانی برای صابون و کاربردهای آن از یک سو و کاهش عرضه این فرآورده از سوی دیگر سبب شد تا شیمی دان‌ها وارد عمل شوند. آن‌ها در جست‌وجوی موادی بودند که قدرت پاک کنندگی زیادی داشته باشند و بتوان آن‌ها را به میزان انبوه و با قیمت مناسب تولید کرد. آن‌ها توانستند و از بنزن و دیگر مواد اولیه در صنایع پتروشیمی مواد پاک کننده‌ای با فرمول همگانی زیر تولید کنند. موادی که به پاک کننده‌های غیرصابونی مشهورند.

همانطور که در شکل مشاهده می‌کنید پاک کننده های غیرصابونی، سیر نشده و آروماتیک بوده و در ساختار خود حداقل ۳ پیوند دوگانه کربن-کربن دارند.

از صابون گوگرددار برای از بین بردن جوش صورت و همچنین قارچ‌های پوستی استفاده می‌شود. همچنین به منظور افزایش خاصیت ضد عفونی کنندگی و میکروب کشی صابون‌ها به آن‌ها ماده شیمیایی کلردار اضافه می‌کنند. از سوی دیگر برای افزایش قدرت پاک کنندگی مواد شوینده به آنها نمک‌های فسفات اضافه می‌کنند؛ زیرا این نمک‌ها با یون‌های کلسیم و منیزیم موجود در آب‌های سخت واکنش داده و از تشکیل رسوب و ایجاد لکه جلوگیری می‌کنند.

صابون‌ها و شوینده‌های غیر صابونی بر اساس برهم‌کنش میان ذره‌ها عمل می‌کنند، اما پاک کنندگی‌های خورنده افزون بر این برهم‌کنش‌ها، با آلاینده‌ها واکنش نیز می‌دهند.

۱۹۸

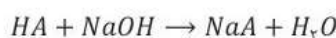
پایه نهم

مبنای کارکرد شوینده‌ها و پاک کنندگی‌ها واکنش خنثی شدن اسید و باز است. در این معادله یون‌های هیدرونیوم در واکنش با یون‌های هیدروکسید به آب تبدیل می‌شوند.

در شرایط اتاق pH بین صفر تا ۱۴ متغیر است.

توجه: جمله فوق در صفحه ۲۶ کتاب درسی دوازدهم نوشته شده است و علی‌رغم نادرست بودن آن (pH اسیدها و بازهای قوی با مولاریته بیشتر از ۱ به ترتیب می‌تواند منفی یا بیشتر از ۱۴ باشد) بایستی در آزمون‌ها، کتاب‌های کمک درسی و کنکور آن را درست به شمار آورد!! ابتدا با توجه به pH اسید قوی، مقدار سدیم هیدروکسید مورد نیاز برای خنثی شدن آن را محاسبه می‌کنیم:

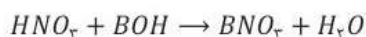

$$pH = 4 \Rightarrow [H^+] = 10^{-4}$$

پس در هر لیتر از محلول حاوی اسید قوی 10^{-4} مول از آن یافت می‌شود.

$$? g NaOH = 100 L \text{ محلول} \times \frac{10^{-4} \text{ mol } H^+}{1 L \text{ محلول}} \times \frac{1 \text{ mol } NaOH}{1 \text{ mol } H^+} \times \frac{40 g NaOH}{1 \text{ mol } NaOH} = 0.4 g$$

در مرحله بعد با توجه به pH باز قوی، جرم نیتریک اسید لازم برای خنثی کردن آن را محاسبه می‌کنیم:

$$pH = 10 \xrightarrow{pH+pOH=14} pOH = 4 \Rightarrow [(OH)^-] = 10^{-4}$$

پس در هر لیتر از محلول حاوی باز قوی 10^{-4} مول از آن یافت می‌شود.

$$? g HNO_3 = 100 L \text{ محلول} \times \frac{10^{-4} \text{ mol } OH^-}{1 L \text{ محلول}} \times \frac{1 \text{ mol } HNO_3}{1 \text{ mol } OH^-} \times \frac{63 g HNO_3}{1 \text{ mol } HNO_3} = 0.63 g$$

در پایان نسبت خواسته شده را به دست می‌آوریم:

$$\frac{\text{جرم } HNO_3}{\text{جرم } NaOH} = \frac{0.63}{0.4} = 1.575$$

پتانسیل اکسایش و کاهش

برای ایجاد جریان الکتریکی باید الکترون‌ها را از یک مسیر معین عبور داد یا از نقطه‌ای به نقطه دیگر جابجا نمود. اگر به جای داد و ستد مستقیم الکترون بین گونه‌های اکسند و کاهنده در یک واکنش، بتوان الکترون‌ها را از طریق یک مدار بیرونی هدایت و جابه‌جا کرد، آنگاه می‌توان بخشی از انرژی آزاد شده در واکنش اکسایش - کاهش را به شکل انرژی الکتریکی در دسترس تبدیل نمود. سلول گالوانی، دستگاهی است که می‌تواند بر اساس قدرت کاهندگی فلزها انرژی الکتریکی تولید کند.

در سلول گالوانی، گونه‌ای با خاصیت کاهندگی بالاتر و تمایل بیشتر به از دست دادن الکترون در سمت آند و گونه‌ای با خاصیت اکسندگی بالاتر و تمایل بیشتر به گرفتن الکترون، در سمت کاتد قرار می‌گیرد.

هرچه قدرت کاهندگی گونه‌ای بیشتر باشد E° آن پایین‌تر و هرچه گونه‌ای قدرت اکسندگی بیشتری داشته باشد، E° آن بالاتر خواهد بود.

در سلول گالوانی حاصل از فلزهای A و D ، گونه A کاتد بوده، پس مقایسه E° آن‌ها به صورت زیر است:

$$E_A^\circ > E_D^\circ$$

در سلول گالوانی حاصل از فلزهای M و D ، گونه M کاتد بوده، پس مقایسه E° آن‌ها به صورت زیر است:

$$E_M^\circ > E_D^\circ$$

در سلول گالوانی حاصل از فلزهای M و A ، گونه A آند بوده، پس مقایسه E° آن‌ها به صورت زیر است:

$$E_M^\circ > E_A^\circ$$

با توجه به گزاره‌های فوق، مقایسه پتانسیل استاندارد گونه‌های مطرح شده به صورت زیر است:

$$E_M^\circ > E_A^\circ > E_D^\circ$$

همانطور که مشخص است، بیشترین تفاوت بین پتانسیل‌های استاندارد و بالاترین emf ، مربوط به سلول $M - D$ است.

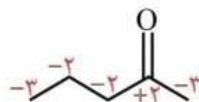
در ترکیبات آلی دارای اتم‌های اکسیژن، کربن و هیدروژن، عدد اکسایش هیدروژن همیشه +۱ و عدد اکسایش اکسیژن همیشه برابر با -۲ است.

از این نکته می‌توان برای به دست آوردن میانگین عدد اکسایش کربن در این گونه‌ها استفاده کرد.

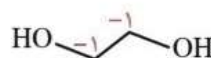
بررسی موارد:

حال عدد اکسایش کربن‌های موجود در گونه‌های مطرح شده را محاسبه می‌کنیم:

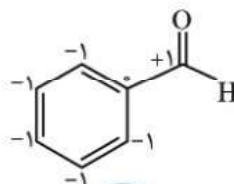
۱- پنتانول:

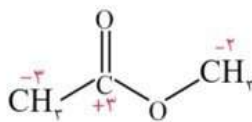

۲- اتیلن گلیکول:

۳- بنزالدهید:

همانطور که مشخص است کربن با بالاترین عدد اکسایش (+۳) در متیل استات قرار دارد.

۳ | ۱۰۱

پاسخ تشریحی:

بر اساس مدل دریای الکترونی، ساختار فلزها آرایش منظمی از کاتیون‌ها در سه بعد است که در فضای میان آن‌ها سست‌ترین الکترون‌های موجود در اتم، یعنی همان الکترون‌های ظرفیتی، دریایی را ساخته‌اند و در آن آزادانه جابه‌جا می‌شوند. دریای الکترونی عاملی است که چیدمان کاتیون‌ها را در شبکه بلوری فلز حفظ می‌کند.

با استفاده از این مدل می‌توان برخی رفتارهای فیزیکی فلزها مانند رسانایی الکتریکی، رسانایی گرمایی و چکش خواری را توجیه کرد.

۱ | ۱۰۲

پاسخ تشریحی:

مطابق یک قاعده کلی هر چه تفاوت بین نقطه ذوب و جوش یک ماده خالص بیشتر باشد، آن ماده در گستره دمایی بیشتری به حالت مایع بوده و نیروی جاذبه میان ذره‌های سازنده مایع قوی‌تر است.

نیروی بین ذرات در ترکیب‌های یونی قوی‌تر از این نیرو بین مواد مولکولی بوده و به همین دلیل در مجتمع‌های فناوری تولید انرژی الکتریکی از نور خورشید از نوعی ترکیب یونی (NaCl) برای ذخیره انرژی گرمایی حاصل استفاده می‌کنند.

۲ | ۱۰۳

پاسخ تشریحی:

عبارت‌های اول، دوم و پنجم درست هستند.

در واکنش‌های برگشت پذیر و تعادلی برای بیان میزان پیشرفت واکنش از کمیتی به نام ثابت تعادل استفاده می‌کنیم

تنها عامل موثر بر تغییر ثابت تعادل، دما بوده و با افزایش یا کاهش فشار، غلظت، حجم و ... ثابت تعادل دست نخورده باقی می‌ماند.

طبق اصل لوشاتلیه با تغییر شرایط در واکنش‌های تعادلی، تعادل به سمتی پیش می‌رود که تغییر اتفاق افتاده را خنثی کند ولی در اغلب موارد نمی‌تواند به صورت کامل اثر آن را از بین ببرد.

بررسی موارد:

- در واکنش‌های گرماگیر با افزایش دما، تعادل در جهت مصرف گرما (واکنش رفت) پیش رفته و مقدار فراورده‌ها و در نتیجه ثابت تعادل افزایش پیدا می‌کند. در صورت کاهش دما عکس این حالت اتفاق افتاده و واکنش در جهت تولید گرما (واکنش برگشت) پیش رفته و مقدار فراورده‌ها و در نتیجه ثابت تعادل کاهش پیدا می‌کند.

در واکنش‌های گرماده با افزایش دما، تعادل در جهت مصرف گرما (واکنش برگشت) پیش رفته و مقدار فراورده‌ها و در نتیجه ثابت تعادل کاهش پیدا می‌کند. در صورت کاهش دما عکس این حالت اتفاق افتاده و واکنش در جهت تولید گرما (واکنش رفت) پیش رفته و مقدار فراورده‌ها و در نتیجه ثابت تعادل افزایش پیدا می‌کند.

پس می‌توان دریافت که این واکنش گرماگیر بوده است.

- ΔH در واکنش‌های گرماگیر مثبت و در واکنش‌های گرماده منفی است.

- همانطور که اشاره شده در تعادل‌های گرماگیر با افزایش دما، واکنش در جهت رفت جابه‌جا می‌شود.

- در واکنش‌های گرماگیر فراورده‌ها نسبت به واکنش دهنده‌ها سطح انرژی بالاتر و پایداری کمتری دارند.

- در واکنش‌های گرماگیر سطح انرژی فراورده‌ها و در واکنش‌های گرماده، سطح انرژی واکنش دهنده‌ها به قله انرژی نزدیک‌تر است.

۱ | ۱۰۴

پاسخ تشریحی:

عبارت‌های اول و سوم درست هستند.

هر واکنش برای انجام شدن به حداقلی از انرژی نیاز دارد که به آن انرژی فعال‌سازی واکنش می‌گویند.

انرژی فعال‌سازی مختص واکنش‌های گرماگیر یا گرماده نبوده و همه واکنش‌ها برای انجام شدن به آن نیاز دارند.

توجه: با دادن گرما به واکنش دهنده‌ها یا افزایش دما انرژی فعال‌سازی کاهش پیدا نمی‌کند بلکه تامین می‌شود!!

برای کاهش انرژی فعال‌سازی واکنش‌های مختلف و افزایش سرعت آن‌ها می‌توان از کاتالیزورها استفاده کرد که پایداری گرمایی و شیمیایی مناسبی داشته و اغلب اختصاصی عمل می‌کنند.

به کار بردن کاتالیزورها تاثیری بر آنتالپی واکنش، مقدار نهایی فراورده‌ها، میزان انرژی واکنش دهنده‌ها و یا فراورده‌ها و همچنین ثابت تعادل ندارد.

کارایی مدل‌های کاتالستی خودروها در حین حرکت بیشتر از هنگام روشن شدن است.

۳ | ۱۰۵

پاسخ تشریحی:

در یک واکنش تعادلی، میزان پیشرفت واکنش را با کمیتی به نام ثابت تعادل عنوان می‌کنند که فرمول کلی آن به صورت زیر است:

$$eA + fB \rightleftharpoons gC + hD \quad K = \frac{[C]^g [D]^h}{[A]^e [B]^f}$$

حال با توجه به واکنش داده شده، ثابت تعادل را محاسبه می‌کنیم:

$$X_{r(g)} + 2D_{r(g)} \rightleftharpoons 2A_{(g)} \quad K = \frac{[A]^2}{[X_r]^1 [D_r]^2} = \frac{[0.5]^2}{[0.2]^1 \left[\frac{0.5}{3}\right]^2} = 270 \text{ L}^2 \cdot \text{mol}^{-2}$$

در محاسبه ثابت تعادل صرفاً غلظت مواد گازی و محلول در آب لحاظ می‌شود.

در مرحله بعد با توجه به مقدار A تولیدی مقدار D_r مصرف شده را محاسبه می‌کنیم:

$$? \text{ mol } D_r = \frac{1}{5} \text{ mol } A \times \frac{2 \text{ mol } D_r}{2 \text{ mol } A} = \frac{2}{25} \text{ mol}$$

پس می‌توان گفت مقدار اولیه گاز D_r برابر با $(\frac{2}{25} + \frac{0.5}{3}) \times \frac{2}{25}$ مول بوده است.